

БОРБА®

Българската Борба

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

NOVEMBER 1981

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

ЕДИНЪ МЪЛЪКЪ СПИСЪКЪ ОТЪ ИЗБИТИ БЪЛГАРИ ОТЪ РАЗНИ ПРОФЕСИИ.

Пантелей А. Божановъ, с. Стрѣма, Пловдивско	убитъ на	6	X	1944.	<u>Кметъ.</u>
Герго К. Тодоровъ, с. Винише, Фердинандско	"	23	IX	1944.	<u>Зем. стопанинъ.</u>
Никола Хр. Янакиевъ, София, бул. Царь Освоб. 28	"	28	IX	1944.	<u>Архитектъ.</u>
Цено Хр. Лаловски, с. Павликени, Горно-Орѣховско	"	2	II	1945.	<u>Пикьоръ.</u>
Д-ръ Георги Т. Марковъ, Плѣвень, ул. Родопи 45	"	9	IX	1944.	<u>Адвокатъ.</u>
Стоянъ Божански, Радомиръ.	"	26	IV	1945.	<u>Расилентъ.</u>
Д-ръ Ангелъ Митревъ, с. Гулянци, Никополско.	"	8	X	1944.	<u>Вет. лѣкаръ.</u>
Владимиръ И. Ивановъ, София, ул. Оборище 36.	"	5	X	1944.	<u>Инженеръ.</u>
Димитъръ М. Чачевъ, с. Телишъ, Луковитско.	"	23	II	1945.	<u>Полицай.</u>
Кирилъ Далкалчевъ, Пирдопъ.	"	24	II	1945.	<u>Окол. Управит.</u>
Кирилъ П. Божуринъ, Перникъ.	"	22	IX	1944.	<u>Пожарникарь.</u>
Рангелъ Т. Васевъ, с. Забелъ, Трънско.	"	19	IX	1944.	<u>Шофьоръ.</u>
Методий Чакировъ, Разлогъ.	"	5	X	1944.	<u>Еръснарь.</u>
Здравко Здравковъ, Харманлий.	"	4	II	1945.	<u>Застр. агентъ.</u>
Райко Алексиевъ, София, ул. Св. Климентъ 2	"	18	XI	1944.	<u>Журналистъ.</u>
Александъръ Огненски, Дупница.	"	13	IX	1944.	<u>Тютюнотърговецъ.</u>
Иванъ Мазниковъ, София, ул. Пиротъ 67.	"	19	IX	1944.	<u>Футболистъ.</u>
Иванъ Д. Саевъ, с. Бѣлица, Разложко.	"	24	II	1945.	<u>Бакалинъ.</u>
Захари Г. Поповъ, Добричъ.	"	3	VI	1945.	<u>Кръчмаръ.</u>
Проф. Александъръ Станишевъ, София, Ев. Георг. 65.	"	2	II	1945.	<u>Хирургъ.</u>
Дочо Р. Христовъ, София, ул. Охридъ 22.	"	2	II	1945.	<u>Министъръ.</u>
Велизаръ Х. Багаровъ, София, бул. Патр. Евтимий 23.	"	6	IV	1945.	<u>Фабрикантъ.</u>
Игнатъ П. Хайдутовъ, Плѣвень.	"	14	II	1945.	<u>Шивачъ.</u>
Георги Шишковъ, с. Княжево, Софийско.	"	5	IV	1945.	<u>Пенсионеръ.</u>
Гавраилъ С. Ленковъ, Фердинандъ.	"	2	II	1945.	<u>Нар. Представит.</u>
Тотю И. Марковъ, Елхово.	"	2	VI	1945.	<u>Книжаръ.</u>
Лазаръ А. Тошковъ, Добричъ.	"	7	II	1945.	<u>Агрономъ.</u>
Методи А. Николовъ, Перникъ.	"	9	IX	1944.	<u>Миненъ техникъ.</u>
Руси Т. Желѣзчевъ, с. Недѣлско, Ямболско.	"	3	IV	1945.	<u>Секр. Бирникъ.</u>
Къню Вичевъ, с. Жеравна, Котленско, 17 годишенъ.	"	26	II	1945.	<u>Ученикъ.</u>
Д-ръ Петъръ Бърдаровъ, София, ул. Ивайло 19.	"	9	IX	1944.	<u>Лѣкаръ.</u>
Димитъръ Ичковъ, Варна.	"	22	IV	1945.	<u>Домакинъ.</u>
Нико И. Просеничковъ, Русе.	"	30	II	1945.	<u>Дир. гимназия.</u>
Дантесъ Д. Дюгмеджиевъ, с. Горни Чифликъ, Варн.	"	21	IV	1945.	<u>Учителъ.</u>
Иванъ Д. Ивановъ, с. Мировци, Новопазарско.	"	22	V	1945.	<u>Кантонеръ.</u>
Тодоръ Г. Атанасовъ, с. Арковна, Провадииско.	"	2	IV	1945.	<u>Зидаръ.</u>
Иванъ Кирпиковъ, с. Любимецъ, Харманлийско.	"	9	IX	1944.	<u>Студентъ.</u>
Стоянъ Андоновъ, Ямболъ.	"	9	IX	1944.	<u>Работникъ.</u>
Йорданъ Касаповъ, Симеоновградъ.	"	11	VI	1945.	<u>Аптекарь.</u>
Коста Фурнаджиевъ, с. Любимецъ, Харманлийско.	"	9	IX	1944.	<u>Фурнаджия.</u>
Борисъ Коларовъ, Харманлий.	"	2	XI	1944.	<u>Горски стражаръ.</u>
Живко Пауновъ, с. Александрово, Бѣлоградчишко.	"	2	II	1945.	<u>Хотелиеръ.</u>
Иванъ Д. Стоиловъ, Пирдопъ.	"	9	IX	1944.	<u>Кожухаръ.</u>
Мирчо К. Касабовъ, с. Горна Баяна, Софийско.	"	9	IX	1944.	<u>Обушаръ.</u>
Георги Ст. Стоиновъ, Видинъ, ул. Хр. Ботевъ 12.	"	12	IX	1944.	<u>Рибаръ.</u>
Стоино Бокачевъ, с. Мечка, Панагюрско.	"	14	IX	1944.	<u>Ковачъ.</u>

БОРБА

BORBA

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

MAILING ADDRESS:

P.O. BOX 59240 CHICAGO, ILL. 60659, U.S.A.

Основателъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Редакторъ: Д-ръ Георги Паприковъ.

Година 30, брой 2. Книжка осемдесетъ и четвърта. Ноември 1981

НАСТОЯЩИ ЗАДАЧИ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ.

Д-ръ Георги Паприковъ
Председателъ на Българския Националенъ Фронтъ

Целта на нашата Организация остава вѣчна и неизмѣнна още отъ първия денъ на основаването ѝ и до днесъ: освобождението на нашата Родина отъ комунистическото иго и създаване на една свободна, независима и правова държава въ етническитѣ граници на народа ни. Тази целъ е и остава пътеводната ни звезда презъ цѣлия трънливъ път на освободителното ни дѣло. За постигане на този идеалъ ние си поставихме за изпълнение тежки, да не кажа, непосилни задачи.

Задачитѣ, които се поставятъ въ даденъ моментъ сѫ въ прѣка зависимостъ отъ множество вътрешни организационни и външни, независими отъ насъ, условия. Пътя на емигрантитѣ-националисти не винаги бѣ посипанъ съ рози. Първо, тѣ трѣбваше да изживѣятъ страшната следвоенна криза въ Европа, което тѣ сториха съ нечувана храбростъ. Прѣснати, безъ подслонъ и храна, гонени отъ всички възможни власти, въпрѣки всичко, тѣзи емигранти успѣха само за нѣколко години следъ Европѣйската катастрофа да влезатъ въ връзка помежду си и единъ прекрасенъ денъ презъ Декември 1947 година да положатъ основитѣ на Организацията ни. Тѣ не само не бѣха подпомогнати отъ властитѣ на странитѣ където живѣеха или отъ тѣзи на окупаторитѣ, но бѣха щастливи, че не бидоха депортирани и обѣсени отъ комуниститѣ въ България, като нѣкои отъ тѣхъ се отърваха съ по нѣколко години концентрационенъ лагеръ въ освободената Европа.

Веднага съ създаването на Организацията, ние се заловихме да влеземъ въ връзка съ нашитѣ другари въ задоеанскитѣ страни, и което е още по-важно, съ останалитѣ живи наши съмишленици въ поробена България. Въ нѣколко години се основаха клонове на Б.Н.Ф. по цѣлия свѣтъ и за очудване на всички, връзкитѣ ни съ борци-патриоти въ България, останали живи следъ комунистическия тероръ, се стабилизираха. Това бѣ възможно отъ части понеже нашитѣ водачи бѣха изпитани дългогодишни борци противъ комунизма, познати и популярни не само въ България, но и въ чужбина. Връзкитѣ ни съ България въ продължение на толкова години останаха здрави и солидни и, слава Богу, неоткрити отъ палачитѣ.

Една отъ главнитѣ ни задачи бѣ да добиемъ прѣки и автентични сведения за положението въ поробената ни Родина, за страдащия ни народъ, за затворитѣ и концентрационни лагери, за пропадащата икономика на страната, за ролята на окупаторитѣ - Сѣветскитѣ военни и цивилни сили, а също и за настроението на народа и възможността за неговото освобождение. Въ това време Горянитѣ още бродѣха по Балкана, границитѣ не представляваха трудностъ за преминаване на храбреци, отдали се на народното дѣло.

Къмъ 1950 година ние почнахме да се стараемъ да проникваме въ политическитѣ кръгове на Западнитѣ страни, за да проповѣдваме нашата кауза. Това бѣ една много трудна, почти невъзможна задача, като се има предвидъ, че България и дори българскитѣ политически емигранти бѣха анатемосани отъ цѣлия свѣтъ като тѣхни "бивши врагове". Въ това време почна и масовото реимигриране на нашентѣ въ задокоеанскитѣ страни, който процесъ забави нашата активностъ. Но единъ пътъ установили се въ Съединенитѣ Шати и Канада, въ Австралия и Южна Америка, българскитѣ емигранти организираха, стабилизираха и усилиха своята дейностъ. Мнозина отъ насъ пробиха дипломатическата стена и установиха солидни връзки съ отговорни политически фактори, организации и институти.

Започнахме да издаваме списания и вестници, участвувахме въ противо-комунистически митинги и събрания, "сърдечно" посрѣтахме пратеници отъ България, съ раса́ и безъ раса́. На нашитѣ вечеринки и събрания, канѣхме и идваха вече сенатори, народни представители, видни политици и представители на братски намъ поробени народи. Трети Мартъ се обяви за "Денъ на България", девети СептемвриИ за "Всена-родна Задушница". Нашата Организация почна да получава много и много Прокламации отъ губернатори и кметове на най-големитѣ градове на С.А.Ш. Отъ наша страна ние наградихме най-видни хора по свѣта, които подпомогнаха и взеха присърдце нашата кауза съ нашия Орденъ "Борба за Свободата на България".

Една отъ главнитѣ задачи бѣ и си остава да осведомяваме общественото мнение и отговорнитѣ политически кръгове на Запада за истинското положение въ поробена България. За жалостъ, малцина сѣ тѣзи Западни политици, чиито очи сѣ по-широко отворени и могатъ да видятъ обективно положението въ поробената ни Родина. Комуниститѣ заливатъ съ лавини отъ пропаганденъ материалъ на всички езици съ тѣхнитѣ суперлюксозни списания, препълнени съ фотомонтажи, фалшифицирани статистики и пропагандни материали. Чужденци посетители се развеждат, разбира се безплатно по манастири, обѣрнати въ музеи, съ агенти отъ Държавна Сигурностъ преоблечени въ монашески одежди, където ги гошаватъ "по монастирски", настаняватъ ги въ луксозни хотели, возятъ ги съ държавни лимузини, показватъ имъ специални наредени за целта "работнически жилища" напр. въ Перникъ, но не споменаватъ нито дума за Куциянъ, само на нѣколко километра на югъ, въ чиито мини оставиха коститѣ си хиляди и хиляди български патриоти. Показватъ имъ превъзходни зеленчукови и плодови поля и градини въ Бѣлене, но не казватъ, че сѣ напоени съ кръвта на робитѣ. И катосе върнатъ тѣзи нахранени и напоени чужденци въ тѣхнитѣ страни, немогатъ да нахвалатъ "социалистическото строителство" въ комунистическа България.

Ние трѣбва да се боримъ и правимъ това, противъ тѣзи лже-пропаганди, съ неимовѣрни сили. Какъ да докажемъ на свѣта, че въ България бѣха избити надъ сто хиляди мъже и жени - цвѣта на българския народъ, че имотитѣ на хората бѣха отнети че спестенитѣ пари на скромнитѣ граждани бѣха оплячкосани, че поне двеста хиляди патриоти минаха презъ концентрационни лагери и затвори и повечето отъ тѣхъ не се върнаха отъ тамъ? Дори днесъ, кой има куража да каже псне единъ вицъ противъ Тошо отъ Правецъ или за неговата вече покойна дъщеря "Принцесата" или не дай Боже, една дума противъ "Голѣмия братъ"? Тази задача, да опровергаваме комунистическитѣ мъгли отъ пропаганда и изнасяме истината си остава главната ни задача и занаяредъ.

Съединенитѣ Шати, право или криво, си оставатъ надеждата на поробенитѣ народи за едно тѣхно освобождение отъ тиранията на комунизма. Въ първитѣ години следъ войната тази надежда едва се прозираше, сега вече се очертава като една ясна, близкостояща и решителна акция. Може би ние, представителитѣ на всички поробени народи, въ Шатитѣ се наброяватъ надъ 10 милиона, допринесохме за този обратъ на Американската политика. Това далече, обаче, не означава, че утре комунизма ще си отиде отъ България. Но както се вижда отъ свѣтовната политика, неговата монолитностъ е вече единъ митъ, устоитѣ му сж сериозно разклатени, въ неговитѣ доктрини не вѣрватъ дори и най-активнитѣ партийни членове. Това е началото на края!

Една отъ най-важнитѣ ни предстоящи задачи е: обединение на всички национални български организации въ едно общо тѣло - единъ Български Националенъ Съветъ. Свободата, която всѣки емигрантъ намира на Запада, погрѣшно го кара да мисли, че единъ пътъ добралъ се до тази свобода, той има задължение само да мисли за своето собствено съществуване. Истинскитѣ патриоти - тѣ сж далечъ отъ мисълта, че сж едни обикновени гурбетчи. Тѣ веднага се включватъ въ организацията на емигрантитѣ, която имъ допада по вкусъ и разбирания и по политически принципи. Нѣкои отъ тѣхъ се включватъ въ български професионални, културни или църковни сдружения, погрѣшно смѣтайки, че стоятъ далече отъ "политиката".

Българскиятъ Националенъ фронтъ е далъ безброй доказателства, че никога не е търсилъ да бѣде ръководителъ при едно обединение, но винаги е изказвалъ решително своето становище по този така важенъ въпросъ. Ние подаваме ръка на всѣки, който искрено и братски би я поелъ за единна борба противъ общия врагъ. Не търсимъ никакво водачество, не се биромъ за никакви служби, като че ли емиграцията ни прадила нѣкакви, а само искаме да бѣдемъ въ редоветѣ на борцитѣ за свободата на Отечеството, наравно съ другитѣ наши другари.

Ние отиваме въ нашитѣ старания още по-далечъ. Ако, дай Боже, се постигне едно така желано искрено обединение на всички български емигрантски сили въ едно "Българско Народно Събрание" или както би се нарекло такова обединение въ чужбина то не ще бѣде далечъ часа, когато всички Емигрантски Национални Съюзи на поробенитѣ отъ комунизма народи, намиращи се въ Съединенитѣ Шати, образуватъ едно единствено грамадно политическо тѣло, което съ своитѣ 10 или повече милиона членове, ще има вече тежка и решителна дума при обсъждане политическитѣ въпроси на свѣта. За сега тази изоставена велика сила - емиграцията, е латентна, но съ грамадна потенциална мощностъ, която може да се развие въ невѣроятни размѣри.

Направени сж вече първитѣ стѣпки и въ това направление: организирани сж вече нѣколко конгломерата отъ разни поробени народи, които развиватъ отлична дейностъ. Антиболшевишкиятъ Елокъ на Народитѣ, Свѣтовния Антикомунистически Фронтъ, Лигата за Правата на Човѣка сж отлични доказателства, че такава една идея е напълно осъществима - обединение на всички емигранти подъ единъ покривъ и подъ едно знаме, безъ да губятъ отъ националния си обликъ.

Като Председателъ на Българския Националенъ Фронтъ на мене се падна извънредно тежката задача да се старая за постигането на това обединение на първо време между насъ си. Заявявамъ и повтарямъ: никога не ще отхвърлимъ подадена ръка отъ наши брата въ изгнание и никога не ще пречимъ да се избератъ наши лидери, най-достойнитѣ и най-преданнитѣ камъ дѣлото между насъ. Тази моя задача не е лесна: индивидуализма /казано по нашенски - ината/ на българитѣ е прословутъ, особено когато сж на свобода. Вѣрвамъ, обаче, че разумътъ и патриотизма ще надделѣятъ, шомъ се касае до свещенната борба за свободата на нашата Татковина така изстрадала, притисната, така осиромашала и така нещастна. И дано Богъ помогне всинца ни да преодолѣемъ тѣзи пречки въ името на България!

Д-р Иван Дочев,

Малко са обществениците, които като Вас имат щастieto да видят след себе си, половин вековна, плодотворна дейност, и то, въпреки мъчнотииите, които се срещат в изгнание! Всеки един емигрант, независимо дали е Ваш съмишленник, та дори и идеологическите Ви противници, знаят, че Иван Дочев и неуморим борец за свобода, са равнозначни. За тези, които лично Ви познават, Вие сте символ на родолюбие и себеприщание.

Сега, след като Централният Управителен Съвет на Българския Национален Фронт Ви провъзгласи за Почетен Председател на БНФ -най-многочленното движение в чужбина- надали ще намалите дейността си. Вие сте усърден труженик и в седмото си десетилетие, сигурно се чувствувате "зрел младеж", както казваше за себе си, Цар Фердинанд!

Присъединявам се към сънародници и чужденци, които Ви чествуват, като с дата 16 юни 1981 година, Ви награждавам с Великия Кръст на Ордена Свети Александър.

Поздравлявайки Ви горещо по този тържествен случай, изпращам Ви, драги Дочев, сърдечни привети.

8 юни 1981г.

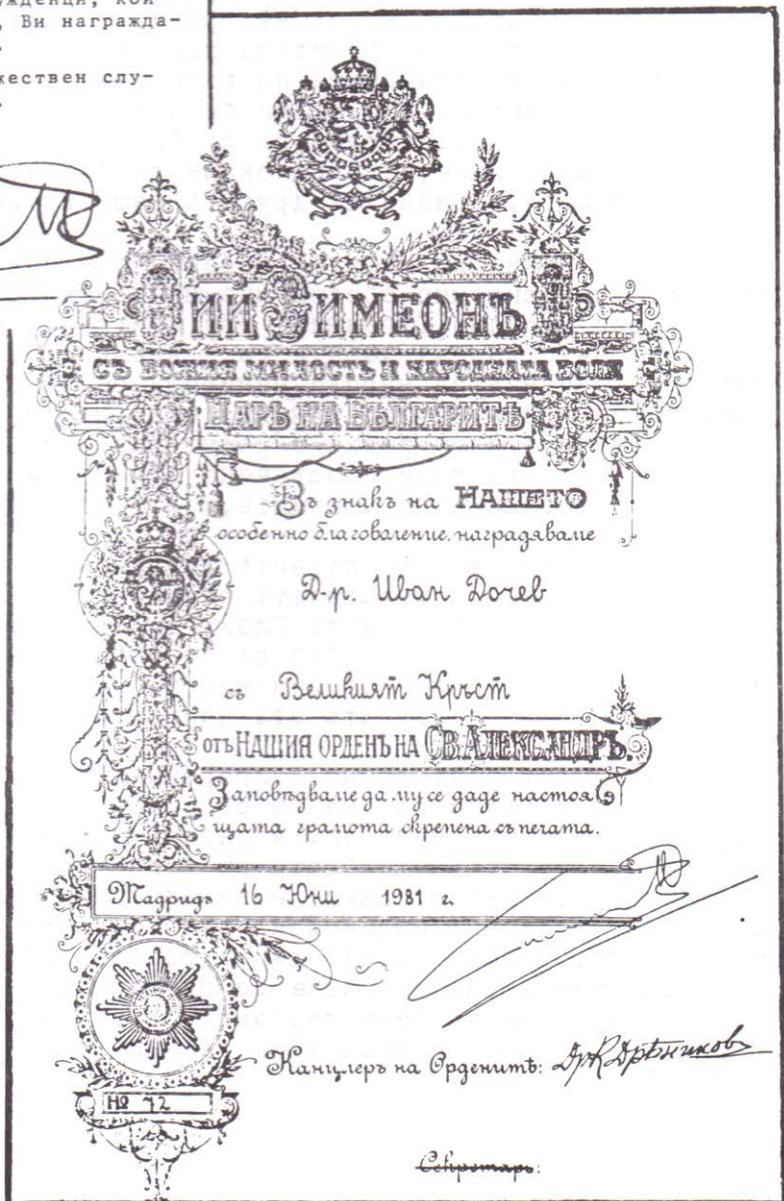
По случай 50 годишнината непрестанна патриотична дейност въ полза на Българския народъ и за борбата му за свободата на Родината

Н.В.ЦАРЬ СИМЕОНЪ II е благоволилъ да награди Почетния Председател на Българския Националенъ Фронтъ

Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ

СЪ ВЕЛИКИЯ КРЪСТЪ НА ОРДЕНА
СВ.АЛЕКСАНДЪРЪ

който, заедно съ Дипломата и Поздравително писмо му бѣ поднесени на Деня отъ Рождението на Негово Величество 16 VI 1981.

СИМЕОНЪ II

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И БЛАГОДАТА БОЖА
ЦАРЪ НА БЪЛГАРИЯ

Во знакъ на **НАШЕТО**
особенно благоволение награждаване

Д-р. Иван Дочев

съ Великия Кръст

отъ **НАШИЯ ОРДЕНЪ НА СВ.АЛЕКСАНДЪРЪ**

Заповѣдаване да му се даде настоящата грамота скрепена съ печата.

Наградно 16 Юни 1981 г.

Канцлеръ на Ордена: *Д-р. Кръстев*

Съхраняване:

ТРИНАДЕСЕТЪ БЪЛГАРСКИ ВЪКА.

Стефанъ Поповъ
Мюнхенъ, Германия.

Ние говоримъ всичкото време за "Българската идея" въ вѣковетѣ, която се състоеше въ това, хората на сѣщия майчинъ езикъ, за които - дали подѣ свободно или подѣ чуждо небе - денятъ на Равноапостолитѣ Кирилъ и Методий е тѣхниятъ истински националенъ празникъ, да бъдатъ сбрани подѣ единния държавенъ покривъ, за да могатъ въ най-усилено разгрѣшане на духовнитѣ си сили да внесатъ своя дѣлъ въ съкровищницата на Европейската култура. Тази идея иска, што народностнитѣ граници да бъдатъ граници на държавата - и въ статѣ години отъ Берлинския договоръ насамъ тази целъ опредѣляше нашето политическо и културно съзнание, нашата народна и държавна воля. Тази висока целъ бѣше отречена отъ днешния режимъ не само редуцирайки независимитѣ отъ временнитѣ обстоятелства народности граници, но и защото постави т.н. идеи на комунизма, т.е. на патрийната властъ надѣ тази нацията.

Нѣкога въ нашитѣ учебници по Отечествознание имаше отдѣлни глави за "Български земи подѣ чужда власт". Днесъ посмѣватъ едва да твърдятъ етническия произходъ на тѣхното население. Отъ претенцията, всички българи да бъдатъ интегрирани и държавно, се отказаха нѣколкократно официално. Днесъ тази претенция не е изразъ на неизличимъ националистиченъ максимализъмъ: исторически българщината има сѣщото право на народно единение, което другитѣ съ издигнали и осъществили, сега разбира се, въ рамкитѣ на Обединена Европа.

Отказатъ на българскитѣ комунисти последва въ духа на онзи новъ международенъ редъ, за който - поне въ кръга на Источния блокъ - всѣкаква национална проблематика е отъ секундарно значение предѣ наднационалната свързаностъ на новата общностъ отъ народи, пролетарската солидарностъ, както я наричатъ тамъ. Специалното преструктуриране на страната за тѣхъ е по-важно отъ националното единство, съ което националната идея бива пожертвувана отъ комунистическия интернационализъмъ, който универсализира хода на историята, като отрича националната самостоятелностъ. Но комунистически интернационализъмъ, шо е това? Въ истинското си съдържание то е само предния впрѣгъ на староруския империализъмъ, който узурпира тѣй насоката и смисъла на нашето историческо съществувание. И тѣй като конкретнитѣ цели на този империализъмъ на Балкана съ всевъзможни, можемъ да заключимъ: България стигна при днешнитѣ власти тамъ, където Русия мечтаеше да я закара следъ 1879 година. Тя стана проекция на рускитѣ замисли и цели на Балкана, чужди на истинскитѣ ни помисли и купнежи. Ако, обаче, си припомнимъ, коя целъ преследва конкретно комунистическия наследникъ на Царския империализъмъ на Балкана, ще се втрещимъ отново предѣ онова привидение, което отъ образуването на нашата държава е отклонявало винаги българщината отъ правия пътъ, отъ органичната ѣ насоченостъ: нѣкога Византия, после Цариградъ и сега "Третия Римъ", колкото и бленуваниятъ отъ руситѣ излазъ на Бѣлото море да е загубилъ отъ актуалността си.

Предѣ тази свѣтвна кулиса България стои днесъ безъ собствен образъ и душа: тя не може да даде на историята си собствено съдържание, тя не може да се самоосъществи по собствени помисли и закони. Българскитѣ комунисти се отказаха отъ целъ и съдържание на визираната отъ насъ "Българска идея". Може да го наричаме самоубийство, заслѣпение, предателство - думитѣ нѣмата значение - а само фактѣтъ, че България отново - за кой пътъ? - е отблъсната насила отъ себе си и отъ творческото си съжителство съ Европа.

Днешнитѣ власти въ София проиграха следователно правото да празнуватъ тринадесетитѣ вѣка Българска история, търсейки да се идентифициратъ съ тѣхъ, колкото и Тракийско злато да изкопаватъ, икони да излагатъ и паметницитѣ "Царевградъ Търновъ" да възобновяватъ.

На тѣхното историческо тържество липсва празничното осветение на историческата истина, тъй като никога никъде тази дълга история на българщината не се състоеше от борба за социални промѣни, чийто завършек да бъде днешния комунистически редъ, а означаваше винаги безмилостна борба за преживяване, за самоутвърждаване на геополитически вѣтровитото мѣсто. И който се отрича от тази борба или я фалшифицира въ интернационаленъ духъ, скѣсва се вътрешния смисълъ, съ върховния етосъ на историческото ни съществуване.

Обективни посегателства и субективни лутания понѣкога се събираха, за да направятъ отъ нашата история по-скоро мъченичество, отколкото победенъ маршъ. Да признаемъ съответни грѣшки и заблуди тамъ, където тѣ прекъснаха полета на нацията не означава, че ги тълкуваме като обвинения: още никой народъ въ историята не е станалъ великъ чрезъ самообвинения. Но прояснения погледъ върху миналото е безусловна предпоставка за стѣпка въ бъдещето.

Хиляда и триста години мислено и станало, мечтано и изживѣно, речено и сторено, борби и тържества, ликувания и въздишки, щастие и бѣди, свѣтлини и сѣнки, благословии и проклетия - всички тѣ се смѣсватъ въ позлатената мозайка на единъ исторически образъ, когото просто наричаме Български народъ: онази мистична действителностъ, най-видима отъ всички невидимости, чийто исторически патосъ се вкаменява отъ само себе си въ паметници на величието. Този народъ не се нуждае отъ особено - било научно или поетично - илюминиране на съдбовния му пътъ, защото свѣтлината на историческата му истина блѣсти изъ глѣбинитѣ на неговото битие, макаръ и историята изглежда като накъсани гирлянди отъ цвѣтя. Единъ народъ си е самъ идея и смисълъ, той не чака изкуственото посребряване на историческия му образъ, защото облагородява самъ по всѣко време, носейки кръста на своитѣ страдания, свѣтовното си призвание. Сигурно и нашиятъ народъ е загорѣлъ и заклиналъ въ най-сублимнитѣ часове на земната си орисъ своя Богъ, отъ когото и сега чака новото си избавление.

Надъ досегашната история на българитѣ лежи безспорно сѣнката на известна трагика: тази на неизбежването, отъ която въ юбилейното обръщение на опияненитѣ отъ властта сегашни господари на България нѣма и поменъ. Но тази история не бѣ затова малка и праздна откъмъ образи: тя има своитѣ светци и владетели, своитѣ герои и пѣвци, своитѣ водачи и поети и то водачи, които говориха съ езика на своята поезия и поети, възмогнали се до народни водачи. За чужденцитѣ въ нашата Родина - веднѣжъ тѣзи, които внасяха отровата на Византия въ народната душа, други пъкъ ставаха духовни помаци или въ най-ново време залагаха същество и бъдаше на народа при червенитѣ Централни - за всички тѣзи чужденци нѣма да говоримъ. Народътъ ни винаги е знаелъ да се отървава отъ чужди израстъци, да се връща при себе си. И колкото по-чуждо и по-мрачно е било почуждаването, толкова по-сияйно и по-възвишено той изгрѣваше въ чистия си образъ. Не суетната надежда говори отъ тѣзи думи, а гласътъ на историческия законъ, че понѣкога единъ народъ трѣбва да мине презъ пустинята, за да стигне обетованата земя. И възкресенията искатъ своето време...

Което съмъ научилъ отъ историята е: нѣма емиграция, която да не се е завърнала въ Родината си. Възможно е нѣкои отъ насъ да клюмне глава въ чужбина - гробътъ на Данте е въ Равена, не въ родната му Флоренция, този на Хайне въ Парижъ, а не по Рейнъ, Марксъ почива въ Лондонъ, вмѣсто въ Германия. Но тѣхния духъ винаги е искрилъ обратно въ Родината имъ. Може би и българскиятъ Богъ да е сложилъ създанието ни въ края на нашата история, въ деня, когато прогоненитѣ и прокуденитѣ ще поематъ пътя къмъ родната земя. Ние не мечтаемъ въ този денъ да караме като победители - както въ нѣкогашнитѣ Римски триумфи - поваленитѣ предъ насъ, но ние се надѣваме, че въ него денъ българитѣ ще срещатъ своето по-добро "азъ". И тогава ще се съднатъ думитѣ на най-европейския ни писател, Николай Лилиевъ:

"Тѣ пакъ ще дойдатъ твоитѣ деца,
Родино, кобни сѣнища живѣла,

И пакъ надъ твоята земя заспала
Ще блѣснатъ неугаснали слънца!..."

ПОЛОЖЕНИЕТО ВЪ ПОЛША.

Д-ръ Никола Златарев
Берлин, Германия.

Измина една година отъ началото на Полските събития. Предизвикани отъ бившия диктаторъ Герекъ - който бѣ обявилъ повишение на ценитѣ, главно месо и млѣко, до 100% - полските работници въ Гданскъ /Данцигъ/ обавиха стачка, която скоро обхвана и други индустриални райони. Спонтанно създалиятъ се работнически профсъюзъ "Солидарностъ" зарегистрира голѣми успѣхи: числото на участнитѣ му надвиши 10 милиона, къмъ него сега принадлежатъ не само работници, но също и селяни-частници, интелектуалци, чиновници и студенти. Водачътъ имъ Лехъ Валеса се радва на голѣма популярностъ. Проявитѣ на полските работници се разгласяватъ ежедневно изъ свѣтовната преса.

Католическата Църква, която е явно на страната на свободнитѣ Профсъюзи, се стреми да играе умѣрена и посредническа роля между крайнитѣ течения въ Профсъюзитѣ, които изискватъ все по-голѣми отстъпки отъ страна на правителството, и остатъкитѣ отъ старата правителствено-партийна върхушка, които сѫ подведомствени на Москва. Римскиятъ Папа даже обяви официално, че при опитъ на Руска интервенция, той лично ще замине за родината си. Досега - въпреки многократнитѣ предупреждения, показъ на сила чрезъ маневри въ близостъ на полските граници, натискъ върху нѣколцина върни имъ все още полски комунисти, и опасна задкулисна игра, въ която сѫ включени даже и правителства отъ Свободния свѣтъ - руснацитѣ не сѫ посмѣли да навлѣзатъ въ Полша.

Какво е, обаче, действителното положение на нѣщата въ Полша и какви сѫ перспективитѣ на полските работници за независимостъ? Успѣхитѣ на движението сѫ явни и недвусмислени. Освенъ изброенитѣ постижения на легално признаване, обособѣване като първата сила на страната и добиване престижъ всрѣдъ народа, усилията на свободнитѣ Профсъюзи доведоха и до промѣна въ структурата на ръководнитѣ кадри на партията и правителството. На последния партиенъ конгресъ изборитѣ за новъ Централенъ Комитетъ - за пръвъ пътъ проведенъ чрезъ тайно гласуване - потвърдиха само 18 отъ старитѣ членове, докато 180 сѫ новоизбрани. Герекъ, който бѣ принуденъ да остави поста си отдавна, и падането на който предизвика верижна реакция отъ промѣни въ столицата и по мѣста, е отдавна въ забвение. Новиятъ партиенъ секретаръ Каниа се задържа само нѣколко месеца и въ момента цѣлата властъ - партийна и държавна е въ ръцетѣ на генералъ Яруселски, който се стреми да лавира между "Солидарностъ" и натиска идващъ отъ Москва.

Тѣзи успѣхи на Полския народъ, обаче, скриватъ действителното положение. Какво е то? На първо мѣсто, икономическитѣ проблеми на Полша - които предизвикаха събитията отъ Августъ 1980 година - не само не сѫ разрешени, но сѫ значително влошени. Поляцитѣ за пръвъ пътъ почнаха да отдаватъ редовно "почетна стража на комунизма" - отдавна известнитѣ въ СССР, България, Куба и Румѣния постоянни опашки предъ магазинитѣ за всевъзможни видъ стоки. Продоволственитѣ стоки сѫ не само много оскѣдни, но, парадоксално - 36 години следъ края на войната - въ Полша бѣха въведени купони за разпредѣление на съестни и други продукти.

Нека напомнимъ, че презъ време на 20 годишното управление на Пилсудски Полша съществуваше прекрасно, безъ драстични недоимъци, загуби на чужда валута и заеми отъ чужди банки и правителства. Полша бѣше известна като износителъ на ценни стоки, които носѣха постояненъ притокъ на чужда валута: пшеница и други селско-стопански продукти, полу-суровини, колбаси, водка, ваглиша. Следъ войната икономическата база на страната - въпреки разрушенията и недоимъцитѣ на военното време - се подобри значително.

Полша отстъпи на Русия блатиститѣ источни покрайнини, но въ замѣна получи западна Прусия - житницата на Германия, нѣмска Померания, и най-главно Силезия, изобилствуваща съ отлично разработени въгледно-добивни предприятия: изворѣ на притокѣ на чужда валута. Даже само преди 11 години, въ 1970 година продоволствения износъ носѣше надъ 200 милиона долара въ чужда валута, докато само три години по-късно този доходъ бѣ превърнатъ въ 200 милиона долара загуба. Миналата година Полша бѣше вече принудена да внася съестни продукти на обща сума 1,2 милиарда долара. Полската шунка, краковски колбаси и даже известната водка "Зубровка" се превърнаха въ дефицитни стоки.

Попаднало въ безисходностъ, Полското правителство успѣ да отсрочи належащитѣ плащания на чуждитѣ банки и правителства, като съ това фактически обяви фалитѣ! Поредниятъ хаджилѣкъ на Канѣа и Яруселски въ Сочи при Бражневѣ допринесе за отсрочката на плащанията къмъ СССР. Никой не знае колко Полша дължи къмъ СССР, понеже тѣзи данни сѣ държавна и партийна тайна и като че ли Русия се задължи да поеме по-голямата частъ отъ издрѣжката на Полша. Въ сѣщото време общия обемъ на стопанската процедура за изминалата година е намаленъ съ 17%, а за нѣкои възлови отрасли даже до 36%. Голѣма частъ отъ полскитѣ заводи работятъ съ 60% или по-малко отъ основния си капацитетъ, за което, разбира се, иматъ вина и плановитѣ власти, както и партийнитѣ ръководители, които не осигуряватъ достатъчно притокѣ на суровини и резервни чести.

Въпрѣки вкарването на нови лица въ състава на партиината върхушка, тѣхната политика по отношение на стопанството и разрешение на полскитѣ проблеми остава неизмѣнна: повишение на ценитѣ, купонна система и увеличение на продукцията. Последното изисква, разбира се, ограничаване до минимумъ ролята и дейността на свободнитѣ Профсъюзи. Чрезъ дискредитиране на "Солидарностъ" въ очитѣ на полския народъ се цели нито повече, нито по-малко отъ възстановяването на предишното положение на пълно политическо господство на комунистическата партия. Възползувайки се отъ обстоятелството, че икономическото състояние на полския народъ се влоши значително презъ изтеклата година, сиречъ, следъ появяването и обособяването на "Солидарностъ", партийното ръководство не стои, обаче, съ скръстени ръце, очаквайки деня въ който Полша ще обърне гърба си на "Солидарностъ".

Професионалнитѣ интелектуалци на Запада сѣ раздвоени при преценката си за това, което става въ Полша и степенята на подкрепата имъ за днешнитѣ ръководители на "Солидарностъ" зависи между другото и отъ личнитѣ убеждения на интелектуалеца, За по-добре осведоменитѣ, обаче, е ясно, че поляцитѣ въ настоящия моментъ не се интересуватъ отъ "Социализма съ човѣшко лице", нито пъкъ отъ тънкоститѣ за възможността и перспективитѣ на "Националния комунизъмъ". По думитѣ на Проф. Робертъ Даритонъ /Ню Йоркъ Ревю офъ Буксъ, 8 X 1981/, "...независимо отъ това дали ни се харесва или не, за поляцитѣ е по-важенъ Пилсудски, отколкото Грамчи..." /Последния е нашумѣлъ напоследѣкъ западенъ теоретикъ на модерния комунизъмъ/.

Разбира се, че само бъдащото - и то вѣроятно близкото бъдаще - ще покаже пътя на развитието на Полша. Настоящитѣ бележки, макаръ и критично по отношение схващанията на ръководителитѣ на "Солидарностъ" относно пътя за излизане отъ сегашната криза, иматъ за целъ по-скоро изясняване на положението, отколкото даване на препорѣки.

Въпроса сега се свежда дотамъ: при липса на интервенция отъ страна на Съветския Съюзъ ще успѣе ли новия Съветски планъ да дискредитира "Солидарностъ" до такава степенъ, че последния да загуби влиянието си всрѣдъ полския народъ? Въпрѣки злокобни и двусмислени знаци и символи въ полза на Съветския съюзъ, ние трѣбва да бъдемъ оптимисти. Защото сегашната борба въ Полша е въ известенъ смисълъ и борба на нашия народъ.

/ Тази статия бѣ написана преди обявяването на Военно положение въ Полша, но въпрѣки това, статията не губи отъ своята актуалностъ /

Стояня Хр. Бъчваровъ
Виена, Австрия.

Деветата поредна комунистическа амнистия е въ сила отъ 10 VII 1981 година. Личното участие на върния лакей на Москва Тодоръ Живковъ при представяне на законопроекта въ Народното Събрание подчертава важноста на акцията. Опититѣ да се лансира като проява на опрощение или милосърдие на "народната власт" към сгрѣшилитѣ и заблудени български граждани-емигранти не могатъ да скриятъ друго, освенъ нова стъпка въ нестихващата имѣ жестока борба противъ емиграцията.

Разгледана въ подобна свѣтлина, настоящата амнистия, може би ще ни помогне да видимъ нѣщата въ перспектива. Досѣща като предишнитѣ осемъ и тази предложена ни сега е частична, непълна и двусмислена. Престѣпленията, които сѣ предметъ на прошка - тѣзи, които се отнасятъ до емиграцията - засѣгатъ чл. 279, 280 и 281 отъ Наказателния кодексъ, старитѣ 275, 276 и добре известния чл. 155а въ сила отъ 1951 година. Както и преди, членове 277 и 278 не се споменаватъ, значи престѣпленията подлежащи на тѣхъ, не са опрощаватъ. Тѣзи членове засѣгатъ емигранти, които сѣ развивали "противо-държавна" и/или "противо-народна" дейностъ следъ напускане на страната или при престоя имѣ въ България.

Опредѣлянето на подобна дейностъ е прерогатива на комунистическата власт. Понятията сѣ разтегливи, общи и умишлено неясни. Докато активно участие въ емигрантска анти-комунистическа организация би могло да се схване като "противо-държавна дейностъ, както и поставяне въ услуга на Западна /защо не и Источна?/ шпионска Централата, какъ ще се изтължува примѣрно сътрудничество при изграждане и оформяване на независима Българска Църква въ чужбина?

Атентатъ срещу български консулъ е явно проява на дейностъ срещу българското правителство и е наказуемо по законитѣ на съответнитѣ страни, но испрашането на Американски списания въ България? Помощъ при опитъ за бѣгство на роднини и познати

отъ България може леко и бърже да се постави на едно ниво съ отказъ отъ участие въ вечеринка, провеждана отъ про-комунистическо дружество или даже съ просто при постъпване на държавна служба. Очевидно е, че всѣки случай ще се решава индивидуално. Объркаността, далечъ не случайна, се подсилва отъ страннитѣ примѣри на де факто опрощение на индивиди, които сѣ работили въ "Гласа на Америка", "Дойче Веле" или "Свободна Европа". Пѣкони отъ тѣхъ си ходятъ свободно въ България съ редовни визи и явно не преследзани.

ЗАКОН
за амнистия

Чл. 1. (1) Амнистират се следните престѣпления, извършени до приемането на този закон:
1. умишлените престѣпления, за които е предвидено наказание:

а) лишаване от свобода до една година, самостоятелно или заедно с друго по-леко наказание;

б) лишаване от свобода от една до три години, самостоятелно или заедно с друго по-леко наказание, ако лицето не е осъждано за престѣпления от общ характер на лишаване от свобода;

2. непредпазливите престѣпления, за които е предвидено наказание:

а) лишаване от свобода до три години, самостоятелно или заедно с друго по-леко наказание;

б) лишаване от свобода от три до пет години, самостоятелно или заедно с друго по-леко наказание, ако лицето не е осъждано за престѣпления от общ характер на лишаване от свобода;

3. престѣпленията, за които е предвидено наказание без лишаване от свобода.

(2) По отношение на престѣпленията, извършени от непълнолетни, разпоредбите на предходната алинея се прилагат, след като се съобрази заменянето на наказанията по реда на чл. 63 от Наказателния кодекс.

Чл. 2. Амнистират се престѣпленията по членове 279, 280 и 281 от Наказателния кодекс, съответно престѣпленията по чл. 155а от Наказателния закон в сила до 13 март 1951 г., и членове 275 и 276 от Наказателния кодекс в сила до 1 май 1968 г., извършени до приемането на този закон от български граждани, ако те са се завърнали или се завърнат доброволно в страната до 31 декември 1983 г.

Чл. 3. (1) Лицата, извършили престѣпления, указани в предходнитѣ членове, се освобождават

Ограничения размър на опростени деяния - напускане страната безъ разрешение или незавръщане, както и изричното условие за завръщане съ постоянно пребиваване правят акта на амнистията практически ненужен. Кой би се възползвалъ отъ него? Отъ тритѣ главни категории емигранти: активни антикомунисти, гурбетчи и агенти на правителството, само средната категория покрива на видизискванията на закона и последния е явно носоченъ къмъ тѣхъ, тъй като първата група българи нѣма да се върнатъ сега, както не се върнаха и при предишнитѣ амнистии, а последната категория имъ е винаги на разположение.

Но групата на гурбетчитѣ, освенъ че е многобройна е също така съвсемъ малко податлива на подобенъ родъ влияния отъ България. Напуснали страната главно по икономически подбуди или за авантюра, материалистично настроени и до голѣма степенъ нехаещи за Родината, повечето отъ тѣхъ сѫ вече уредили живота си или сѫ на пътъ да го сторятъ. Поемане обратното пътешествие - оставяне облатитѣ на Свободния свѣтъ - отново къмъ блатото на немотията, оскъдицата и вече не на последно мѣсто - абсолютната липса на елементарни човѣшки права и свободи е тежка задача и ше е чудно, ако дори и единици се решатъ да го сторятъ. Докато положението въ България остава непромѣнено, сиречъ, до момента когато икономическитѣ причини за напушането имъ не изчезнатъ, тази група нѣма да може да бъде приобщена. Това може би е известно и на господата комунисти, но съображения и отъ другъ характеръ налагатъ тази имъ акция.

Либералното и почти повсемѣсно издаване на визи и разрешения за посещения въ България - даже и на лица снабдени съ изгнанически карти т. н. Хансенови паспорти - се превръща въ опасна за режима епидемия. Новодошитѣ - макаръ и за кратко време - сѫ достатъчно красноречиви свидетели за живота и действителността въ Свободния свѣтъ. Тѣ сѫ и най-добритѣ агитатори - даже и безъ да искатъ и съзнаватъ - за оформяването на нови легиони отъ тѣхни последователи - гурбетчи и авантюристи. Голѣма частъ отъ тѣхъ вмѣсто да се завърнатъ въ Родината за постоянно, се опитватъ, често успѣшно, да изкаратъ отъ България роднини и приятели като съ това не допринасятъ ни най-малко за целитѣ преследвани отъ правителството съ допускането имъ въ страната.

Нищо чудно - макаръ че само бъдашето ше покаже - този пореденъ актъ на опрощение и комунистическо милосърдие да сигнализира и то решителна стъпка на режима къмъ "нормализиране" на положението. И то, както разбира се, комуниститѣ го разбиратъ: затѣгане на вътрешното положение, особено актуално поради събитията въ Полша и Авганистанъ, прекъсване на безразборното издаване на входни визи и усърдно прецеждане на туриститѣ-емигранти и спиране на изходни визи и пътувания извънъ страната.

Предишнитѣ амнистии не дадоха резултати. Повече хора бѣгатъ отъ България следъ всѣка амнистия, докато завърналитѣ се броятъ на прѣсти. Числото на емигрантитѣ надиминава вече 80,000, споредъ официалнитѣ данни на Обществото на Народитѣ въ Женева. Това число нѣма да се намали съ новата амнистия и съ нея нѣма никакво основание да се смѣта, че ше бъде различна отъ другитѣ.

Самата дума "Амнистия" е интересна филологически. Корена ѝ е еднакъвъ отъ гръцки А - значи НЕ и Мнестай - значи ПОМНЯ, съ "Амнезия" - медицински изразъ за Патологично забравяне. Енциклопедията на Братя Данчиви отъ 1936 пише, че: "Амнистия е опрощаване на престѣпни деяния поради висши държавни интереси". Англиискитѣ Енциклопедии сѫ единодушни, че "Амнистия се дава за престѣпления противъ правителството, т. е. политически престѣпления".

БЕЗЦЕННИ НАХОДКИ ОТЪ БЪЛГАРСКАТА ИСТОРИЯ.

При моята обиколка през лѣтото 1981 въ Европа, при единъ мой познатъ български емигрантъ, видѣхъ четири оригинални български печата отъ нашето минало, отъ които взѣхъ, съ разреше-ние на притежателя, нѣколко отпечатака.

Печатъ I. Гуменъ, високъ 8 см., диаметръ 4.6 см., черенъ, отлично запазенъ, съ надписъ: ПРИВРЕМЕННО ПРАВИТЕЛСТВО ВЪ БЪЛГАРИЯ въ кръгъ, вътре: I ОТД. ОТЪ Б.Р.Ц.К., въ сръдата ЛЪВЪ.

История: Следъ разгрома на четитѣ въ България на П.Хитовъ, Филипъ Тотю, Стефанъ Караджата и др. този неуспѣхъ убеждава революционнитѣ дейци-емигранти въ Влашко, че за да разчитатъ на успѣхъ, трѣбеа да се организира народа въ България за възстания. Затова се основава въ Букурещъ БЪЛГАРСКИ РЕВОЛЮЦИОНЕНЪ ЦЕНТРАЛЕНЪ КОМИТЕТЪ, начело съ Любенъ Каравеловъ, и съ участието на Левски, Ботевъ, Стамболовъ, Грековъ, Воловъ и др. На Левски се предоставя изграждането на комитети въ вътрешността на България, което той върши съ чутовна енергия и успѣхи. Като центръ на Вътрешната Революционна Организация Левски избира града Ловечъ, където той завербува отлични български патриоти. Този центръ на възстаническата дейность Левски го нарича: I Отдѣленіе на Българския Революционенъ Централенъ Комитетъ, като съ това запазва централизацията на Организацията.

Интересна е следната забележка на Левски въ едно писмо отъ 6 VI 1871 година до свързката му Данайлъ Хр. Поповъ, следъ получаването на печата: "...печатътъ и въ всичко добъръ, само левътъ нѣма корона, защо така?". И като допуска, че тази промѣна се дължи на нѣкаква грѣшка, Левски настоява да се поръча другъ печатъ, като левътъ е съ корона.

Печатъ II. Гуменъ, високъ 6 см., диаметръ 3,6 см., черенъ, отлично запазенъ съ надписъ: БЪЛГАРСКИ РЕВОЛЮЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ СВОБОДА ИЛИ СМЪРТЪ, въ сръдата ЛЪВЪ съ корона.

Печатъ III. Гуменъ, високъ 6 см., диаметръ 3,4 см., черенъ, отлично запазенъ съ надписъ: ДИРЕКЦИЯ НА ПРАВОСЪДИЕТО ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ, въ сръдата: ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ ЗА ВЛАДАЛА.

Печатъ IV. Гуменъ, високъ 6 см., диаметръ 3,4 см., черенъ, отлично запазенъ, надписъ като печатъ III, но негативенъ. /Заб. Думата ВЛАДАЛА е старобългарска и означава ВЛАДЕНИЕ НА ИМОТЪ, слд. Отдѣлението е било за Крепостни актове за имоти /.

История: Берлинскиятъ Конгресъ разкъса България на 5 части като Южна България остана подвластна на Турция съ името ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ. Български патриоти начело съ Захари Стояновъ, Стомболовъ Капитанъ Николаевъ и др. основаватъ, по подобие на Букурещкия, БЪЛГАРСКИ РЕВОЛЮЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ, който извършва СЪЕДИНЕНИЕТО на Северна и Южна България на 6 Септемврий 1885. Печатъ II е вѣроятно на този комитетъ. Печати III и IV сж на едно Отдѣленіе на Дирекцията /Министерството/ на Правосъдието на Источна Румелия, въглавявано потова време отъ С.С. Бобчевъ.

Тѣзи български реликви, добре съхранявани отъ нашия сънародникъ-емигрантъ, върватъ, че единъ денъ ще бждатъ ценно богатство въ музея на свободна България.

Д-ръ Георги Паприковъ.

БЪЛГАРСКА ЕМИГРАНТСКА БИБЛИОГРАФИЯ.

ЗЕЛЕНА ПАРТИЯ
ЗАДОЧНИ
РЕПОРТАЖИ
ЗА
БЪЛГАРИЯ

ЗАДОЧНИ РЕПОРТАЖИ ЗА БЪЛГАРИЯ. Георги Марковъ, 1981, Цюрихъ Швейцария, 37 глави, 592 стр. ВТОРА ЧАСТЪ, цена 20 и 25 долара, зависимо отъ подвързията. На български езикъ.

БЪЛГАРСКА ЕНЦИКЛОПЕДИЯ. Братя Данчеви, 1981, Санъ Диего, С.А.Ш., ПЪРВА ЧАСТЪ, 416 стр., твърда подвързия, фототипно издание отъ оригинала 1936 година. Ше излезе въ 4 части, цена на всяка частъ 40 долара, Богато илюстрирана. На български езикъ.

НЕДОПЕТИ ПЕСНИ. Георги Петровъ, 1981, Кливеландъ, С.А.Ш., 99 стр., Епични и лирични стихотворения, мека подвързия, цена 4 долара. На български езикъ.

СЪН ЗА СВОБОДА. Георги Петровъ, 1981, Кливеландъ, С.А.Ш. 109 стр., Епична поема и лирични стихотворения, предговоръ отъ Д-ръ Георги Паприковъ. Мека подвързия, цена 4 долара, На български езикъ.

СВЕЩЕНИ СТАРИНИ. Димитъръ Георгиевъ, 1981, Хотъ Спрингъ, С.А.Ш., 87 стр., Древно - български епични поеми. Мека подвързия, цена 5 долара. На български езикъ.

ЗА БЪЛГАРИЯ СЪ РОДНИ ЧУВСТВА. Димитъръ Караконевъ, 1981, Лосъ Анжелесъ С.А.Ш. 104 стр., Лирика, Чувства, Спомени, Есани и Сатири. Илюстрирана отъ Антимъ Еневъ, мека подвързия, цена не е дадена. На български езикъ.

КОМЕНТАР НА КНИГАТА БИТИЕ. Пасторъ Стефанъ Банковъ, Глендейлъ С.А.Ш., 1981, две части 400 и 371 стр., Коментари върху Първата Книга на Библията, мека подвързия, цена не е дадена, На български езикъ.

100 ЕВАНГЕЛИЙСКИ ПРОПОВЕДИ. Пасторъ Стефанъ Банковъ, 1981, Томъ I, Глендейлъ, С.А.Ш., коментаръ на Евангелието въ видъ на проповеди. 194 стр., твърда подвързия, Цена не е дадена. На български езикъ.

КРИЗАТА В БЪЛГАРСКАТА КОМПАРТИЯ И ИЗХОДЪТ ОТ НЕЯ. Проф. Петъръ Семерджиевъ, 1981, Парижъ, 82 стр. Коментарий върху политическото положение днесъ въ България. Цена 10 долара. На български езикъ.

БЪЛГАРИЯ Е ОЦЕЛЯЛА, ЗАШОТО СЕ Е СМЯЛА. Издатель Красимир Пеев, 1981, Парижъ, 72 стр. Антикомунистически вицове, цена 10 долара. На български езикъ.

МЕМОАРИ. Петъръ Манджуковъ, 1981, Парижъ, петъ тома общо 952 стр., голѣмъ формат. Монументаленъ трудъ съ извънредно интересно историческо съдържание на покойния македонски деятель-анархистъ. Издаденъ въ много ограниченъ тиражъ, цена 100 долара мека подвързия, На български езикъ.

ТРАКИЙСКО ЗЛАТО. Жена Займова, 1981 Ню Йоркъ, С.А.Ш., 65 стр., стихотворения, цена 3 долара. На български езикъ.

ВЪ ВЕРИГИ-МАКЕДОНИЯ. Методи Ивановъ Терзийски, 1981, 197 стр., илюстровна, епична поема. Мѣсто на издаването и цена не са дадени. На български езикъ.

DICTIONNAIRE-THESAURUS-BIBLIOGRAPHY. Д-ръ Иванъ Веневъ, 1980, Парижъ, 214 стр., Часть I, Енциклопедия за математика, логика, кибернетика, на френски, Цена 210 ф.

AU DELA DANUBE. Любенъ Петровъ, 1981 Испания, романъ на френски, 308 стр.

Повечето отъ горнитѣ книги могатъ да се доставятъ чрезъ ЕОРЕА. Адреса е:

BORBA P.O.BOX 59240 CHICAGO, ILL. 60659, U.S.A.

ЧЕСТВУВАНЕ "ДЕНЯ НА ПОРОБЕНИТЪ НАРОДИ"

НЮ ЙОРКЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 12 Юлий 1981 "Денът на Поробенитъ Народи" бѣ организиранъ отъ представители на 35 поробени отъ комунизма страни съ Църковна служба въ Катедралата "Св. Патрикъ", голѣмъ парадъ по Петото авеню и масовъ митингъ въ Централния паркъ.

На чело на манифестацията бѣ: сенатора Алфонзо Д. Амато, Народниятъ Представител Вилиамъ Гринъ, Почетния Председателя Д-ръ Иванъ Дочевъ и сегашния Председателъ Хорстъ Улихъ. Парадната колона се водѣше отъ Американскитѣ легионери, следвани отъ хиляди членове на емигрантскитѣ организации. България бѣ достойно представена отъ внушителна група членове на Б.Н.Ф. на чело съ: К.Кондовъ Н.Стояновъ, П.Николовъ, Д.Строжановъ и др.

Президента Регънъ, Губернатора Кери и Кмета Кохъ издадоха специални Прокламации, които бидоха прочетени на митинга въ Централния паркъ. Говорители на митинга бѣха Д-ръ Иванъ Дочевъ, Сенатора Д.Амато, Народнитѣ Представители Гринъ и Марио Биаджи и Хорстъ Улихъ. Отъ името на Комитета Д-ръ Едвардъ Рубелъ предложи резолюция, която се прие съ акламации.

БЪФАЛО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 12 Юлий 1981 бѣ проведена традиционната "Седмица на Поробенитѣ отъ комунизма Народи" съ парадъ и банкетъ при участието на хиляди членове на емигрантскитѣ организации и на Американскитѣ политически сръди. Главенъ говорителъ на банкета бѣ Д-ръ Левъ Добриански. Отъ страна на Българскитѣ емигранти, каза кратко слово Председателя на клона на Б.Н.Ф. въ Бюфало Миро Герговъ.

ЧИКАГО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 12 Юлий 1981 Националнитѣ Емигрантски Организации въ града проведоха тържествата по случай "Седмицата на Поробенитѣ Народи" съ внушителенъ парадъ и митингъ, на които България бѣ представена съ внушителна група.

На банкета бѣха прочетени Прокламациитѣ на Губернатора Томпсонъ и на Кмета на града г-жа Бърнсъ, а също много поздравления и насърчения отъ разни Американски национални и политически организации.

МЕЛБЪРНЪ, АВСТРАЛИЯ.

На 27 Юлий 1981 бѣ проведена "Седмицата на Поробенитѣ Народи" при особена тържественостъ и съ голѣма манифестация, съ Божествена Служба въ Католишката Катедрала и съ стечение на надъ 2,000 членове на разнитѣ етнически групи. Българскиятъ трицветъ се вѣше надъ нашата група, която представляваше поробена България. По азбученъ редъ всѣка национална група прочете на родния си езикъ молитва за падналитѣ имъ братя въ борбата противъ поробителитѣ. На български езикъ прочете молитвата Игнатъ Веселиновъ.

На 31 Юлий 1981 седмицата завърши съ приемъ въ Литванския Домъ, на който присъствуваха много поканени видни политически лидери: Сенатора Давидъ Намеръ, който произнесе високо патриотично слово, Министърътъ на Емиграцията Кеппетъ; представители на политическитѣ партии и на етническитѣ групи.

СИДНЕЙ, АВСТРАЛИЯ.

На 27 Юлий 1981 Българската Националенъ емиграция е взѣла жива участие въ провеждането на "Седмицата на Поробенитѣ Народи" съ манифестация и митингъ. Отъ страна на поробена България е говорилъ Димитъръ Бургазовъ.

ЧЕСТВУВАНЕ БЪЛГАРСКИЯ "ДЕНЬ НА ХРАБОСТЪТА" - ГЕРГЬОВДЕНЬ.

БЪФАЛО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 23 Май 1981 бѣ отпразднуванъ този най-великѣ български празникѣ ето вече 23 години наредѣ въ нашия градѣ, откритѣ съ Тържествена Служба въ Православната Църква "Св. Георги" отѣ отецѣ Тимко, при стечение на голѣмѣ брой български емигранти. На трапезата, сложена въ църковния салонъ главенъ говорителъ бѣ видния Американски политикѣ Едвардѣ О'Конорѣ, кой бѣ награденъ съ нашия Орденъ, I степенъ отѣ комисия: Миро Герговѣ и Георги Петровѣ.

Прочетени бѣха поздравителни писма и телеграми отѣ: Н.З. Царѣ Симеонѣ II, Д-рѣ Иванѣ Дочевѣ, Д-рѣ Георги Паприковѣ и др. изпратени съ продължително "ура" и "да живѣе борбата". Тържеството бѣ отлично организирано отѣ домакиня Миро Герговѣ, Председателъ на клона на Б.Н.Ф. въ Бѣфало.

НИАГАРА ФАЛСЪ, КАНАДА.

На 10 Май 1981 Българскиятъ Националенъ Фронтъ въ Торонто и Ниагара Фалсѣ съвмѣстно съ Църковната Община при Църквата "Св. Иванѣ Рилски" организираха и тази година тържествено презднуване на "Деня на Храбостъта". Следѣ Божествената служба бѣ сложена Братска Трапеза съ специална Гергьовденска храна, благословена отѣ отецѣ Тома Кобаковѣ,

който държа слово по този случай. Инж. Ангелѣ Гандерски прочете поздравителнитѣ писма отѣ: Д-рѣ Иванѣ Дочевѣ, Д-рѣ Георги Паприковѣ, Д-рѣ Димитърѣ Вѣлчевѣ и др. и благодари на Църковната Община за гостоприемството. Главенъ говорителъ бѣ Крумѣ Радевѣ отѣ Торонто.

Следѣ неговата речъ бѣ изнесена музикално-фолклорна програма, ржководена отѣ Презвитера Кобакова. Накрая всички се хванаха на народнитѣ хора.

ЧЕСТВУВАНЕ 25 ГОДИШНИНАТА ОТЪ УНГАРСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ.

НЮ ЙОРКЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 23 Октомврий 1981 въ Валдорф-Астория хотелѣ Унгарскитѣ "Борци за Свобода" организираха Възпоменателна Вечеръ съ присѣтствието на хиляди членове и гости. Присѣтствуваше Министерѣтѣ на Външнитѣ Работи на С.А.Ш. Генералѣ Хейгѣ, който бѣ награденъ отѣ Унгарцитѣ съ Орденъ, за неговата позиция противъ комунистическата агресия.

Единъ отѣ главнитѣ говорители бѣше Д-рѣ Иванѣ Дочевѣ, чията речъ бѣ многократно прекъсвана съ бурни аплодисменти. Той подчерта вѣковното приятелство между унгарския и нашия народѣ и взаимната борба днесъ за свобода. Накрая поздравѣ унгарскитѣ лидери Золтонѣ Вашвари и Ернестѣ Хока, лични негови приятели отѣ десетки години насамъ, сега Председатели на Унгарскитѣ организации.

КЛИВЕЛАНДЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 18 Октомврий 1981 се състоя Тържествено Събрание, на което нашиятъ представителъ Георги Петровѣ, единъ отѣ официалнитѣ гости, поднесе поздравленията на нашата Организация и прочете своето стихотворение написано въ честь на Унгарскитѣ борци за свобода презъ 1956 година. Той бѣ бурно акламиранъ съ ставане на крака.

Георги Петровѣ е участникѣ въ Унгарската революция заедно съ малка група български патриоти, мнозина отѣ които паднаха за свободата на братския унгарски народѣ въ неговата епична борба противъ комунизма.

ЧИКАГО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 25 Октомврий 1981 въ една голѣма училищна зала "Унгарскитѣ Борци за Свобода" устройоха Възпоменателно Тържество по случай революцията противъ комунистѣтѣ въ тѣхната страна.

Като представителъ на Задгранична България каза поздравително слово Д-рѣ Георги Паприковѣ, който присѣтствува съ значителна делегация.

БЪРАЛО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 25 Октомври 1981 Американско-Унгарската Федерация устрои чествуване на 25 годишнината от развяването в Унгария, в една от залите в Кметството, посветена от много унгарци и членове на другите поробени народи. От страна на България говори Миро Гергов, който рецитира стихотворението на Георги Петров, написано в чест на Унгарските герои, паднали за свободата. Той бе многократно апладиран от обществото.

ПРОЯВИ НА КЛОНА ТОРОНТО, КАНАДА НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪ.

На 22 февруари 1981 в Българската Църква "Св.Иван Рилски" в Ниагара Фалс бе отслужено Панахида и Възпоменателно Тържество по случай 108 години от кончината на Апостола Васил Левски. Отец Тома Кобаков говори за делото на Апостола на Българската Свобода.

След Панахидата бе сложена Братска Трапеза и бе изнесена Фолклорна програма

На 10 Април 1981 Обединените Хърватски организации устрои тържество по случай 40 годишнината от тяхния "Ден на Независимостта" в един голем хотел в града, при стечение на грамадно множество от техни членове и техни приятели. Главен говорител бе Д-р Антонь Бонифачич от Чикаго.

Поздравление поднесоха официалните Канадски власти и представители на братски там поробени народи. Българската емиграция бе представена от Д-р А. Тодоров, Ц. Градинаров, отец Михайлов, Н. Шайков, А. Икономов, които поднесоха своите честитки и пожелания за скоршна свобода на поробените Хърватски народ.

На 17 Юли 1981 в салона на хотела "Гранд Плаза" Министерът на Мултикултуризма Джим Фламинг устрои среща на представителите на разните етнически групи в града за опознаване и размяна мисли. Българския Национален Фронт бе представен от група начело с Инж. А. Гандерски и Д-р А. Тодоров.

На 21 Август Чехо-Словашките обединени организации и Църкви устрои протестен митинг по случай годишнината от окупацията от Съветски и сателитни войски на 21 Август 1968 година, пред Кметството на града, при участието на техни членове и приятели. Произнесоха речи представители на Правителството, Общината и тези на Поробените народи.

Българският Национален Фронт бе представен от група начело с българското знаме, носено от Васил Ламбрев и с участието на Д-р А. Тодоров, П. Матев, Ц. Градинаров, Н. Ганчев, Т. Иванов и др.

В началото на Август 1981 комунистическото правителство в България устрои в Торонто "културна" изложба, нашарена с множество фотомонтажи, фалшиви статистики и грамадни портрети на комунистическите величия в България. Малцината посетители, които се излъгаха да видят изложбата, едва ли останаха доволни от тези купища от пропаганда.

Българо-Канадиската Организация за Човешките Права и Българския Национален Фронт напечатаха и раздаваха пред вратата на изложба листовки, с които изобличаваха комунистическата пропаганда, подпомогната от Канадските власти. Изпрати се протестна телеграма до Канадския Примаер-Министер Дейвис.

На 17 Септември 1981 Полските организации и Църкви в Торонто организираха протестен митинг пред комунистическото консулство на Полша за инвазията на Съветския съюз на 17 Септември 1939 и в подкрепа на "Солидарност". Всичките вестници, радиото и телевизията предадоха подробно този митинг.

Българският Национален Фронт бе представен от група носеща протестни плакати против комунизма, начело с: Д-р А. Тодоров, Ц. Градинаров, В. Иванов и знаменосеща Васил Ламбрев.

По случай годишнината от кончината на Цар Борис III Обединител, клон на подари на Църквата "Св.Иван Рилски" изработен от Васил Иванов художествен плакат, представляващ Обединена България с лика на покойния ни Цар.

На 30 Августъ 1981 въ Българскиятъ Храмъ "Св.Иванъ Рилски" въ Ниагара Фалсъ Канада се извърши Панахида по случай 38 години отъ кончината на легендарния нашъ Царъ Борисъ III, извършена отъ отецъ Тома Кобаковъ, като следъ службата отца описа съ хубави думи живота и дѣлото на любимиятъ ни Царъ Обединителъ.

На Братската Трапеза Борисъ Димитровъ отъ Торонто говори за живота, борбата и изпитанията и загадъчната кончина на Царя, живѣлъ презъ време на най-бурната и трагична епоха на Третото Българско Царство. И въпреки светотатството, което комунистите извършиха за да бѣде този великъ Царъ днесъ въ незнаенъ гробъ, както стотѣхъ хиляди български синове избити отъ тѣхъ, Неговото име и Неговото царуване ще бѣда записано съ златни букви въ историята на България.

По случай три години отъ подлото убийство съ отровенъ чадъръ въ Лондонъ на Георги Марковъ, на 20 Септемврий 1981 година, семейството на братъ му Никола, организира Панахида въ Българския Храмъ "Св.Иванъ Рилски" отслужена отъ отецъ Тома Кобаковъ при стечение на много наши национални емигранти отъ Торонто, Бъфало, Ниагара Фалсъ и други градове.

Отецъ Кобаковъ описа дѣлото и трагичната смъртъ на този виденъ български писателъ, който заплати съ живота си за разобличаването на комунистическата върхушка въ България съ нейнитѣ подлости, кражди, мизерии и постоянни лъжи. Следъ Панахидата бѣ сложена Братска Трапеза за Богъ да Прости.

На 11 Октомврий 1981 М.П.О. "Победа" и Църквата "Св.Тройца" въ Торонто организираха Панахида по случай Деньтъ на Македония и въ честъ и слава на всички избити тѣхни деятели отъ комунистите на и следъ 9 Септемврий 1944 година. Предъ олтаря бѣха положени две табла съ имената на 80 души най-видни деятели, жертви на комунистическия тероръ.

Председателятъ на Организацията държа високо патриотично слово, като заклейми комунистическиятъ убици и апелира къмъ единение на емиграцията въ борбата и противъ поробителитѣ на Родината. Присъствуваха много членове на Б.Н.Ф.

ПРАЗНИКА НА СВ.КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ ВЪ РИМЪ, ИТАЛИЯ.

Българскиятъ Помощенъ Комитетъ въ Римъ съ ръководното участие на Енрико дел Бело и тази година организира традиционото чествуване на Българскитѣ Първоучители, като обичайната Църковна Служба бѣ извършена отъ отецъ Иванъ Софрановъ. На гроба на свѣти Кирилъ бѣха положени венци отъ Н.В.Царъ Симеонъ II, отъ Българската Лига за Правата на Човѣка, отъ Българската Политическа Емиграция и отъ Българитѣ католици. Въ проведеното следъ Литургията събрание Д-ръ Димко Статевъ държа високо патриотично слово въ което свърза дѣлото на Първоапостолитѣ с днешната борба за свобода въ България. Емигрантитѣ бѣха поздравени отъ Б.Славеновъ и Д-ръ Стояновъ. Манифестацийтѣ бѣха предавани по Англииското радио БЕС.

Съвмѣстно съ това чествуване нашата национална емиграция разлепи по стениитѣ на Римъ афиши съ противо-комунистическо съдържание. Телеграми бѣха изпратени до Папа Йоанъ Павелъ II. Италианската преса отбеляза съ подробности тѣзи събития.

КОНГРЕСА НА БЪЛГАРСКАТА ЛИГА ЗА ПРАВАТА НА ЧОВѢКА.

Конгреса се състоя на 31 Октомврий и 1 Ноемврий 1981 въ Комо, Италия, при стечение на много делегати и гости отъ разнитѣ Европейски страни. Преди започването на заседанията, въ градчето Брунети бѣ освѣтена Паметна Плоча на сградата, въ която е починалъ голѣмия български поетъ Пенчо П.Славейковъ.

Заседанията се проведоха въ нѣкогашната резиденция на владетелитѣ на Милано. Получени бѣха много поздравления отъ официалнитѣ Италиански власти и много политически лица. Избрано бѣ ново Настоятелство съ Председателъ Д-ръ Димко Статевъ. Взе се резолюция, която отразява тежненията на Българския народъ днесъ и която, преведена на нѣколко езици, биде разпространена по цѣлия свѣтъ.

КОНФЕРЕНЦИИ НА АНТИБОЛШЕВИШКИЯ БЛОКЪ НА НАРОДИТЕ.

ЧИКАГО, СЪЕДИНЕНИТЕ ШТАТИ.

На 17 Октомври 1981 в Конгрес-Пикъ хотел се състоя Конференцията на А.Б.Н., на която Организация Б.Н.Ф. е колективен член още от основаването ѝ. Д-ръ Иванъ Дочевъ бѣ Председател на Американскитѣ Приятели на А.Б.Н. в продължение на 14 години, а Д-ръ Георги Паприковъ е член на Борда на Директоритѣ.

Конференцията се откри отъ Председателя на клонъ Чикаго Д-ръ Харкевичъ, който даде думата на Свѣтовния Председател Проф. Ярославъ Стецко, който описа историята на борбата на всички поробени отъ комунизма народи. Отъ името на България говори Д-ръ Георги Паприковъ, който изтъкна вѣковната дружба между двата народа, украинския и българския, сега и двата поробени отъ комунистите. "България бѣ първата държава въ свѣта, която призна свободна Украина през 1917 година и изпрати Пълномощенъ Министъръ, тогавашния най-виденъ нашъ ученъ Проф. Иванъ Шишмановъ, като съ този актъ засвидетелствува тѣзи братски връзки презъ вѣковетѣ!" - завърши словото си Д-ръ Паприковъ.

Избрано бѣ ново Настоятелство въ което Д-ръ Паприковъ бѣ избранъ за Подпредседател. Гласувана бѣ резолюция, съ която се иска свобода на всички поробени отъ комунизма народи.

1981.11.07

ТОРОНТО, КАНАДА.

На 7 и 8 Ноември 1981 се състоя Конференция на А.Б.Н. въ хотелъ Сивей съ участието на всички националности. Присѣтствуваха: Свѣтовния Председател на Организацията Проф. Ярославъ Стецко, г-жа Слава Стецко, А.Д. Вилкинсонъ от Английския парламентъ, Едуардъ О'Конъръ - Съветникъ на Американското Правителство, Джеси Олийсъ-членъ на Канадския Парламентъ, Денисъ Флинъ-Кметъ на града и още много други официални лица. Разнитѣ националности бѣха представени отъ своитѣ делегати. Присѣтствуваха делегати отъ 18 поробени отъ комунизма нации.

Българската делегация се състоеше отъ 18 души, начело съ: Инж. А. Гандерски, Д-ръ А. Тодоровъ, Ц. Градинаровъ, Д-ръ Б. Ганчевъ, Б. Димитровъ, Н. Марковъ, В. Ивановъ, Н. Гаджевъ, о. Тома Кобаковъ, А. Георгиевъ, В. Ламбревъ, П. Матовъ и др. Като гости отъ Съединенитѣ Шати бѣха: нашиятъ Председател Д-ръ Георги Паприковъ, Миро Герговъ отъ Бѣало и др.

Конференцията се откри отъ Д-ръ Падучакъ въ сѣбота сутринта, който даде думата на г-жа Слава Стецко, която следъ краткъ докладъ пожела ползотворна дейностъ на всички делегати. Въ сутришната сесия бѣха прочетени "Политически рапорти" за всички отдѣлни организации, като нашиятъ рапортъ бѣше прочетенъ отъ Атанасъ Георгиевъ, който описа дейността на Българския Националенъ Фронтъ въ Канада, колективен членъ на А.Б.Н. Въ следобѣдната сесия всѣка нация прочете рапортъ за положението на отдѣлнитѣ нации поробени отъ комунистите. Нашиятъ рапортъ бѣ прочетенъ отъ Инж. Ангелъ Гандерски, Председателъ за Канада.

Въ сѣбота вечерта се състоя отлично организиранъ банкетъ въ присѣтствието на повече отъ 600 души. Главенъ говорител на банкета бѣ Проф. Ярославъ Стецко, бившъ Министъръ-Председател на свободна Украина и настоящъ Свѣтованъ Председател на А.Б.Н. Темата на неговата речъ бѣ: "Поробенитѣ отъ комунизма народи - една пренебрегната велика сила". Следъ неговата речъ официалнитѣ лица казаха кратки слова, като всички осъдиха завоевателната политика на Съветския съюзъ и апатичната политика на Западнитѣ Велики сили. Представени бѣха всички представители на националноститѣ, които бѣха на главната маса. Вечерта бѣ благословена отъ нашия отличенъ патриотъ отецъ Тома Кубековъ, който също бѣше на главната маса. Следъ банкета бѣше проведена литературно-музикална програма.

Въ недѣля, сутришната сесия започна съ молитва. Бѣха представени два документални филма отъ героичната борба на Афганистанския народъ. Прочете се и се прие резолюция противъ комунистическата агресия. По време на Конференцията въ залата бѣше уредена Битова изложба, като нашата бѣ една отъ най-добре уреденитѣ.

Още въ петъкъ следъ обѣдъ една делегация, състояща се отъ: Проф. Стецко, г-жа Слава Стецко, Д-ръ Роминюшинъ, Д-ръ Паприковъ, Ц. Градинаворъ и др, бѣха приети отъ Кмета на града, комуто изказаха своето становище по емигрантскитѣ проблеми и по положението на поробенитѣ отъ комунизма народи.

"ТРИНАДЕСЕТЪ БЪЛГАРСКИ ВЪКА" ВЪ МЮНХЕНЪ, ГЕРМАНИЯ.

На 7 Април 1981 Българското Академическо Д-во "Петър Беронъ" въ Мюнхенъ Германия, устрои въ салона на Баварската Академия на Наукитъ подъ покровителството на Ректора на Университета, тържествено събрание, при откриването на което Председателя на Д-вото Д-ръ Христо Огняновъ следъ встъпителното си слово, прочете поздравленията на Председателя на Републиката Проф. Карстенсъ и това на Министъръ-Председателя на Бавария Францъ Йозефъ Шраусъ.

Сказчикътъ Стефанъ Поповъ, въ продължение на два часа изнесе научната истина по българската история, право на Българскитъ емигранти да я изнасятъ, и която истина сегашнитъ комунистически управници на България преиначватъ за своитъ партийни цели.

АКЦИИ СРЕЩУ КОМУНИСТИЧЕСКАТА ПРОПАГАНДА ВЪ ЧУЖБИНА.

ЛОСЪ АНДЖЕЛЕСЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 28 Май 1981 въ една отъ залитъ на Университета на Южна Калифорния въ Лосъ Анджелесъ бѣ организирана "Вечеръ на Модерната Българска Поезия" отъ Славянския Факултетъ на Университета. Присъствуваха къмъ 70 души, включително комунистическия български пълномощенъ министъръ и три-четири ченгета. Рецитирани бѣха нѣколко стихотворения отъ български комунистически "поети", поезията на които се състоеше отъ венцехваления на "майката - партия" и "башата-Тошо".

Нашитъ сънародници Проф. Николай Алтънковъ и писателката Жена Заикова, подпомогнати отъ други наши емигранти, изготвиха брошурка съ означение "Истинска Българска Поезия" въ която описаха и фотографираха заглавията на стотици и стотици автори и книги издадени въ чужбина. Тази брошурка бѣ раздавана предъ вратата на залата и хората съ интересъ я взимаха и прочитаха. Чакъ на края на комунистическото представление, ченгетата се сетиха и се опитаха да попречатъ на раздаването на брошурката. Но нашитъ емигранти ги изхвърлиха доста чувствително и имъ дадоха да разбератъ, че ченгетата не се намиратъ въ робста България, а въ свободна Америка.

Презъ Ноемврий 1981 въ Австралия бѣ изпратена съ пропагандна целъ Българската Танцова група "Пиринъ" съ уредени спектакли въ петъ Шати. Българската национална емиграция организира протестна акция предъ залитъ на представленията съ манифестации, плакати и раздаване на листовки, въ които се обяснява за терора въ България и неговитъ пропагандни методи, каквото е и гостуването на тази танцова група.

Активно участие въ тѣзи протестни акции взѣха и Македонскитъ българи, които рамо до рамо сега работятъ с братята си отъ Царството.

ОПИТЪ ЗА ОТКРИВАНЕ НА КОМУНИСТИЧЕСКИ БЪЛГАРСКИ ЦЪРКВИ ВЪ ЕВРОПА.

Следъ като го изгониха отъ Съединенитъ Шати, владиката Симеонъ се е разшеталъ отъ свърталишето си въ Буда-Пеща и по нареждането на комунистическия си господари и тръгналъ да основава Български църкви въ Европа: Парижъ, Лондонъ, Франкфурт и Осло, разбира се, съ комунистически средства, материали и школувани попове. Въ столицата на Норвегия Осло живѣятъ само четирма българи, но е отлична база за шпионско гнѣздо.

Първиятъ опитъ е билъ насоченъ въ Парижъ, гдето се е съоръчилъ съ марканджията Симеонъ Чаракчиевъ, познатъ като представител на комунистически търговски фирми. Разпратили сж циркуляри до емигрантитъ на които единствено ченгетата отъ легацията сж отговорили позитивно. Българската национална емиграция решително отказва да се нареди наравно съ палачитъ на народа ни, макаръ и тѣхнитъ представители да носятъ попски раса.

Комунистическия Църкви въ Съединенитъ Шати и Австралия постоянно губятъ отъ своитъ наивни членове, влѣзли тамъ поради ефтинитъ обещания на комунистическия попове и владици, да помогнатъ съ идването на близки отъ България или да имъ организиратъ търговия съ българско сирене, кашкавалъ или боза. Останаха въ тѣзи комунистически гнѣзда само бабитъ, полуинтелигентни гурбетчии или ченгета.

БЛАГОРОДНО ДЪЛО НА РУСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ВЪ ИЗГНАНИЕ.

На 1 Ноември 1981 в "Синодалния Събор на Божията Майка" в Ню Йорк, след тържествена Литургия, отслужена от Руския Митрополит Филарет в съслужение на 20 владци и повече от 100 свещеници, обяви за Свѣтии на Православната Църква избитиѣ от комунистѣ Руски Императоръ НИКОЛАЙ II заедно съ семейството му, състояще съ от четири дѣщери и сина му-Престолонаследника Алексей. Също бидоха провъзгласени за Мъченици 20 милиона жители на нѣкогашната Руска империя.

На тържеството присъствуваха много хилядно общество хора дошли от цѣлия свѣтъ. Както се знае, Императоръ Николай II заедно съ семейството му и 10 придружаващи ги лица: генералъ Татишевъ, Д-ръ Боткинъ и

8 прислужници, били най-жестоко разстреляни в мазето на къщата "Ипатиевъ" в Екатеринбургъ до Уралъ. Тѣ били предадени от измѣнника, тогавашния Министъръ-Председател Керенски на болшевицитѣ. Следъ това нечувано злодѣяние, труповетѣ на избитиѣ били плячкосани, съблечени и полуизгорѣли хвърлени в една изостанала мина близо до града, която биланаводнена. Седмица следъ това града билъ освободенъ от червенитѣ, повечето отъ убицитѣ били заловени и наказани.

Провъзгласяването за Свѣтии и Мъченици на тѣзи християни в Русия е най-великото събитие в нашата Православна Църква отъ вѣкове насамъ. Не е ли време и ние да помислимъ и за нашитѣ мъченици: Царъ Борисъ III Обединителъ, който даде живота си за Своя народъ и за 100,000 наши блатя и сестри избити отъ комунистѣ в България следъ 9 Септември 1944 година?

ПЪРВИЯТЪ БЪЛГАРИНЪ НАГРАДЕНЪ СЪ НОБЕЛОВАТА НАГРАДА.

ИЛИЯ КАНЕТИ, 76 годишенъ, българинъ отъ Израетянско въроизповедание, е роденъ в Русе отъ родители, преселили се отъ Одринъ. Прекарва детинството си в родния си градъ. Преди Балканската война родителитѣ му се преселватъ в Манчестеръ, Англия, гдето премѣстватъ търговскитѣ си кантори. Следъ смъртъта на баща си, младиятъ Канети заминава за Виена, гдето следва химия и завършва съ докторатъ.

Вмѣсто химическата лаборатория, Колети предпочита вече литературата. В 1935 година излиза първиятъ му романъ "Аутода-Фе", малко преди "Аншлуса" на Австрия съ Германия. Опасявайки се отъ преследване, както Фройдъ и Айнщайнъ, той заминава за Англия и отъ тамъ започва вече неговата кариера в литературата. Издава романитѣ: "Маситѣ и властѣта", "Анатомия на Меланхолията". Най-популярната му книга става: "Гласа отъ Маракешъ: рекордъ отъ едно посѣщение". В нея книга авторътъ описва най-долнитѣ слоеве на Африканското общество съ умения на разказвачъ, философъ и поетъ. Илия Канети пише само на нѣмски, и то съ високо литературенъ стилъ.

Българскитѣ емигранти сѣ горди, че единъ нашъ сънародникъ е удостоенъ съ най-голямата свѣтвна награда по литература и поздравяваме най-сърдечно българина отъ Русе.

ПО СЛУЧАЙ 37 ГОДИНИ ОТЪ ПОРОБВАНЕТО НА РОДИНАТА

БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА ЕМИГРАЦИЯ ПО ЦЪЛИЯ СВЪТЪ ПОЧЕТЕ ПАМЯТЪТА НА

ПАДНАЛИТЕ ВЪ БОРБАТА ЗА СВОБОДА И НА ЖЕРТВИТЕ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ

ТЕРОРЪ НА И СЛЕДЪ 9 СЕПТЕМВРИЙ 1944 ГОДИНА.

НЮ ЙОРКЪ, СЪЕДИНЕНИТЕ ШТАТИ.

На 13 Септември 1981 в Православната Катедрала "Св. Владимир", по инициативата на Българския Национален Фронт се отслужи Панахида, в чест и слава на безбройните жертви на комунистическия терор в България и за борците за свобода в поробеното ни Отечество. Панахидата бѣ отслужена отъ Митрополитъ Владимиръ при най-голяма тържественост. Предъ Олтаря бѣха знамената на Америка и България държани отъ П. Николовъ и Д. Стржановъ.

Българската емиграция се бѣ масово стекла да отдаде почитъ къмъ нашитѣ национални герои, а сжшо и лидеритѣ на 18 братски намъ народи, поробени сжшо отъ комуниститѣ. Следъ Панахидата, в Църковния салонъ бѣ сложена Братска Трапеза за Богъ да прости, благословена отъ Митрополита. Ръководителтъ на траурното тържество Никола Стояновъ каза подходяше слово, като даде думата на Почетния Председател на Б.Н.Ф. Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ, който бѣ главния говорителъ.

Отъ страна на братскитѣ намъ народи говориха: г. г. Хорстъ Улихъ, Председател на Комитета на Поробенитѣ Народи-Германия, Вилиамъ Рока, Председател на Етническитѣ Групи-Унгария, Набибула Майеръ-Афганистанъ, Искендеръ Насевъ-Азербейджанъ, Генералъ Никола Назаренко-Козакия, Полковникъ Елмеръ Липингъ-Естония, Ернестъ Хона-Унгария, Д-ръ Александъръ Брату-Ромъния, Аристиде Николае-Комитета на Поробенитѣ Народи в Вашингтонъ, Полковникъ Петъръ Войновски-Украина.

Отъ името на Свѣтовния Антикомунистически Фронтъ Хорстъ Улихъ, по пълномощно отъ Председателя на Организацията Д-ръ Гарсия, връчи на Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ, специална Диплома, като морална награда за неговата 50 годишна активна дейностъ противъ свѣтовния комунизъмъ. Панахидата бѣ отлично организирана отъ Комитетъ, начело съ Председателя за Ню Йоркъ Колю Кондовъ.

КАЛГАРИ, КАНАДА.

На 13 Септември 1981 по инициатива на клона на Българския Национален Фронтъ съ Председателъ Д-ръ Борисъ Ганчевъ се отслужи Панахида в Унгарската Калвинистка Църква в чест и память на героитѣ дали живота си в борба срещу мързавия комунизъмъ в България.

Присѣтствуваха всички български политически емигранти, а сжшо и представители на други поробени народи. Следъ Панахидата каза вдъхновено слово Д-ръ Ганчевъ. Сложена бѣ трапеза за Богъ да прости в единъ градски паркъ.

ЛОНДОНЪ, АНГЛИЯ.

На 13 Септември 1981 в Православния Храмъ "Св. Иоанъ Предтеча" бѣ извършена Заупокойна Молитва за жертвитѣ на комунистическия тероръ в България, при който загинаха 100,000 наши братя и сестри. Панахидата бѣ отслужена отъ Архимандритъ Григорий в съслужение на други православни свещеници и Църковния хоръ. Българската емиграция посѣти това траурно тържество, за да отдаде почитъ на своитѣ национални герои, паднали за Родината.

САНТЯГО ДЕ ЧИЛИ, ЧИЛИ.

На 13 Септември 1981 в една Католичка Църква бѣ отслужена скромна Панахида, по инициативата на клона на Българския Национален Фронтъ в память на нашитѣ братя и сестри загинали преди 37 години в България, избити отъ комуниститѣ. Присѣтствуваха членове на нашата патриотична емиграция. Слово по този случай каза Председателя на Б.Н.Ф. за Чили, Иванъ Филипovъ.

СЕНТЪ ПЕТЕРСБУРГЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШТАТИ.

На 20 Септември 1981 по починъ на клона на Българския Националенъ Фронтъ въ града се организира Панахида за загиналитъ наши сънародници въ България и въ паметъ на всички наши съграждани починали далечъ отъ Роденъ край. Панахидата бѣ проведена въ Православния Храмъ "Св. Сава" отъ отецъ Георгий въ съслужение на Църковния хоръ. Цѣлата ни емиграция се бѣше стекла на това траурно тържество. Следъ Панахидата бѣ раздадено жито, просфора и вино въ Църковния салонъ, а после всички присъствуваха на Братската трапеза сложена по този случай.

Следъ встъпителното слово на Председателя на клона Д-ръ Трифонъ Московъ, присъствуващия на това тържество Председателъ на Б.Н.Ф. каза слово за значението на тези срѣщи и Панахиди въ честъ на падналитъ наши братя въ Родината.

ТОЛЕДО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШТАТИ.

На 20 Септември 1981 въ Българскиятъ Православенъ Храмъ "Св. Георгий" клона на Българския Националенъ Фронтъ в града устрои Възпоменателна Панахида въ паметъ на хилядитъ наши братя и сестри загинали отъ комунистическия тероръ въ България. Следъ Панахидата отецъ Венцеславъ Димитровъ каза подходяще за случая слово. Присъствуваха мнозина наши сънародници-емигранти.

БИЛБАО, ИСПАНИЯ.

По починъ на клона на Българския Националенъ Фронтъ въ града, на 13 Септември 1981, малката българска колония се събра въ Църквата "Кармела де Бегоня", за да присъствуватъ на скромната Панахида въ паметъ на хилядитъ наши братя и систри звѣрски избити отъ комунистите преди 37 години.

За значението на този день, каза кратко слово Председателя на клона Иванъ Ивановъ. Следъ това се сложи Братска трапеза за Богъ да прости.

ФЕНЕКСЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШТАТИ.

На 13 Септември 1981 въ Православния Храмъ "Св. Никола" по починъ на клона на Българския Националенъ Фронтъ се отслужи Панахида за загиналитъ българи, избити на 9 Септември 1944 година въ нашата Родина. Присъствуваха много наши сънародници отъ града и околноститъ.

Следъ Панахидата държа кратка речъ Председателя на клона Георги Д. Антоновъ. Въ Църковната зала бѣ сложена Братска трапеза за Богъ да прости героитъ ни.

ГАНДЪ, БЕЛГИЯ.

На 11 Септември 1981 Представителя на Българския Националенъ Фронтъ организира Възпоменателна Панахида въ манастира "Св. Иосифъ" съ встъпително слово на фламандски езикъ. Следъ службата игумена на манастира предложи скроменъ обѣдъ на присъствуващитъ богомоци. Панахидата бѣ проведена по Католически ритуалъ.

На 19 Септември 1981 въ сѣщия манастир се проведе Панахида въ паметъ на хилядитъ български синове избити най-жестоко отъ комунистите въ България. Присъствуваха много богомолци и почитатели на Българския народъ. Панахидата бѣ проведена по Источно-Православенъ ритуалъ.

Следъ Панахидата бѣ раздадено жито, просфора и вино за Богъ да прости. Сложена бѣ Братска трапеза.

АНДЕНЪ, БЕЛГИЯ.

На 26 Септември 1981 по инициативата на клона на Българския Националенъ Фронтъ се организира Панахида въ паметъ на жертвитъ на комунистическия тероръ въ България, въ Сборната Църква "Сентъ Бежъ". Присъствуваха надъ 100 души.

Следъ Панахидата нашиятъ Представителъ прочете рефератъ на френски езикъ за значението на това траурно Българско тържество и за тежката робия на днесъ поробенъ отъ комунистите народъ.

DEUX MESSES POUR LES VICTIMES DU COMMUNISME EN BULGARIE

Les réfugiés bulgares invitent les chrétiens dans toutes les villes du monde à faire une prière au mois de septembre, ensemble avec eux, pour la commémoration de leurs compatriotes, victimes du communisme.

Une messe catholique a eu lieu le vendredi, 11 septembre 1981, dans la chapelle de la «Zustergemeenschap», (à Sint Kruis-Winkel).

Une messe orthodoxe aura lieu le samedi, 19 septembre 1981 à 19.15 h.

МЕЛБЪРНЪ, АВСТРАЛИЯ.

На 13 Септември 1981 по инициатива на Българската Църковна Община "Св.Иванъ Рилски" и клона на Българския Националенъ Фронтъ проведеха Панахида въ Православенъ Храмъ, при стечение на националната ни емиграция, както и на представители на други поробени отъ комунизма народи. Панахидата бѣ отслужена отъ отецъ Николай въ паметъ на хилядитѣ жертви на комунистическия тероръ въ България и въ паметъ на нашитѣ съграждани починали далечъ отъ Роденъ край. На края на службата цѣлото множество изпѣ "Вѣчная паметъ" и "Покойници".

Въ салона на Църквата бѣ сложена Братска трапеза за Богъ да прости, на която Председателя на Църковната ни Община Д-ръ Д.Ахпаповъ каза вдъхновено слово.

ЖЕНЕВА, ШВЕЙЦАРИЯ.

На 12 Септември 1981 въ дома на Д-ръ Коста Тодоровъ, въ присъствието на български емигранти отъ Женева и околността се отслужи възпоменателна Панахида въ паметъ на хилядитѣ наши братя и сестри избити варварски отъ комуниститѣ въ България следъ кървавата дата 9 Септември 1944

Следъ панахидата домакинътъ изтъкна значението на този трауренъ день за Българския народъ и специално за нашата емиграция. Раздадено бѣ жито и просфора за Богъ да прости нашитѣ паднали братя.

ОТАВА, КАНАДА.

На 13 Септември 1981 по инициатива на Българския Националенъ Фронтъ, клонъ "Горяни" се отслужи Тържествена Панахида въ Православния Храмъ "Св.Богородица", проведена отъ отецъ Дмитрий Северъ при присъствието на цѣлата ни национална емиграция, а също и множество наши братя отъ другитѣ поробени страни. Предъ олтаря бѣха поставени знамената на Канада, България, Хърватско, Унгария и Румъния. Тази Панахида бѣ въ паметъ на 100,000 наши братя и сестри, чиито животъ бѣ отнетъ отъ червенитѣ палачи въ нашата прекрасна страна следъ кървавата дата 9 Септември.

Следъ службата държа високо патриотично слово Петъръ Банковъ, синъ на разстреляния отъ комуниститѣ Български Министъръ Банковъ, дошелъ съ свои сънародници отъ Монреалъ. Сложи се Братска трапеза въ Църковната зала, която бѣ отворена отъ Д-ръ Мирчевъ отъ Кингстонъ, като накроя Председателя на Горянитѣ Д.Николовъ благодари на всички за участието на тези общобългарска задушница.

АРНЕМЪ, ХОЛАНДИЯ.

На 28 Августъ 1981 въ руската Православна Църква по починъ на клона на Българския Националенъ Фронтъ се отслужи Панахида въ паметъ на незабравимия нашъ Царъ Борисъ III Обединителъ и за всички наши братя погинали въ борбата за свобода въ България.

Присъствуваха членове на българската колония и доста чужденци, приятели на поробенния български народъ. Слово по този случай каза Председателя на клона на Б.Н.Ф. въ града Петъръ Цанковъ.

ЧИКАГО, СЪЕДИНЕНИТѢ ШАТИ.

На 13 Септември 1981 по починъ на клона на Българския Националенъ Фронтъ бѣ устроена Панахида въ Православната Катедрала "Св.Тройца" отслужена отъ Митрополитъ Дмитрий въ съслужение на Църковния хоръ и при стечение на много наши сънародници. Прочетена бѣ Заупокойна молитва за нашия незабравим Царъ Борисъ III Обединителъ и за всички наши сънародници, починали далечъ отъ Роденъ край.

Следъ Панахидата се състоя събрание въ Църковния салонъ, гдето Председателя на Б.Н.Ф. Д-ръ Георги Паприковъ каза подходяще за случая слово. Христо Христовъ рецитира български стихотворения. Раздадено бѣ жито, просфора и вино за Богъ да прости. Въ единъ ресторантъ бѣ сложена Братска трапеза за присъствуващитѣ.

СЕНТЪ АЛБАНСЪ, АВСТРАЛИЯ.

На 6 Септември 1981 въ дома на Председателя на Б.Н.Ф. за града бѣ отслужена скромна Панахида въ паметъ на братъ му и на хилядитѣ наши сънародници избити отъ комуниститѣ въ България. Панахидата бѣ отслужена отъ отецъ Диаманди и въ присъствието на много наши сънародници.

Домакинътъ Никола Генева държа кратко слово за значението на тази общобългарска задушница и изказа надеждата, че дори и въ свободна България този день нѣма да се забрави, символизирайки най-черното робство на нашата Родина.

НИАГАРА ФАЛСЪ, КАНАДА.

На 13 Септември 1981 клона на Българския Национален Фронтъ в града съ Председател Иванъ Чортовъ организира в Българската Православна Църква "Св. Иванъ Рилски" Панахида отслужена отъ отецъ Тома Кобаковъ въ съслужение на неговия дяконъ и Църковния хоръ въ честь и паметъ на хилядитъ българи избити отъ комунистите въ България. Също се прочете Заупокойна молитва за всички наши съграждани починали далечъ отъ Роденъ край.

На края на службата отецъ Кобаковъ държа слово за значението на тази черна дата въ нашата история, като заклейми всички комунистически опити днесъ да разстройватъ емиграцията и свободнитъ ни Църкви въ чужбина. Следъ него каза високо патриотично слово Цоню Градинаровъ, който благодари на всички посѣтители, дошли да засвидетелствуватъ своятъ патриотизъмъ и почитъ къмъ падналитъ български герои. Сложена бѣ Братска трапеза за Богъ да прости.

ЕЪФАЛО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 13 Септември 1981 клона на Българския Национален Фронтъ в града Председател Миро Герговъ устрои Възпоменателна Панахида въ Православния Храмъ "Св. Георги" въ честь и паметъ на 100,000 наши братя и сестри жестоко избити отъ комунистите въ България, а също и за всички наши съграждани, починали далечъ отъ Роденъ край.

Следъ Панахидата бѣ сложена Братска трапеза въ Църковната зала, благословена отъ отецъ Георгий, на която Миро Герговъ каза високо патриотично слово са тази всебългарска задушница.

ТОРОНТО, КАНАДА.

На 13 Септември 1981 клона на Българския Национален Фронтъ организира Панахида въ Македоно-Българската Църква "Св. Троица" въ паметъ на хилядитъ наши братя и сестри загинали при комунистическия тероръ въ България, а също и за тѣзи наши съграждани, починали далечъ отъ Роденъ край. Службата бѣ проведена отъ отецъ Георгий въ съслужение на псалта Атанасъ Икономовъ и Църковния хоръ. Църквата бѣ препълнена съ богомолци, дошли да отдадатъ почитъ къмъ паметта на тѣзи, които дадоха живота си въ борбата за свобода.

Следъ Панахидата, въ Църковния салонъ бѣ сложена Братска трапеза за Богъ да прости, която бѣ открита отъ Председателя на клонъ Торонто на Б.Н.Ф. Инж. Ангелъ Гъндерски, който описа черната диктатура на Московскитъ слуги въ България. Главенъ говорителъ бѣ Георги Мигдаловъ, въ чието слово той описа комунистическия тероръ, който съществува вече 37 години въ нашата Родина. Той апелира къмъ емиграцията за единна и мощна борба противъ поробителитъ на Родината.

АКРОНЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 13 Септември 1981 въ Българския Православенъ Храмъ "Св. Тома" по починъ на Българския Национален Фронтъ съ Председател Георги Петровъ и с съдействието на Д-ръ Георги Табаковъ, Илия Казанджиевъ и други се организира Панахида за загиналитъ наши братя и сестри при комунистическия тероръ въ България.

Службата бѣ извършена отъ отецъ Христо Христовъ, който въ Тронното си слово заклейми антихриститъ, които се мъчатъ да унищожатъ свободнитъ Български Църкви въ чужбина, а също и за злото легнало върху Българския народъ отъ 37 години насамъ. Следъ службата бѣ раздадено жито, просфора и вино за Богъ да прости.

ДЕТРОИТЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 13 Септември 1981 всеблагоевнейниятъ нашъ отецъ Георги Николов отслужи Панахида въ Македоно-Българската Катедрала "Св. Павелъ" за всички наши братя и сестри, избити жестоко отъ комунистите въ България. Следъ Панахидата отеца каза подходяще слово.

Отецъ Георги Николовъ е първиятъ нашъ свещеникъ въ чужбина, който още отъ 1951 година поддържа тази светя традиция е ежегодно я провежда въ своя храмъ! Хвала нему и нека бѣде той примѣръ за останалитъ наши свещеници-емигранти!

БЪЛГАРСКИТЕ СЪЕДИНЕНИ ШТАТИ.

На 13 Септември 1981 в Българо-Македонската Църква "Св.Духъ" преподобния нашъ отецъ Кирилъ Антоновъ отслужи Парастасъ за всички родолюбиви българи избити отъ комунистите в България следъ 9 Септември 1944 година. По този случай отецъ каза подходяще слово предъ богомолцитѣ.

РИМЪ, ИТАЛИЯ.

На 13 Септември 1981 в лагера Латина до Римъ бѣ отслужена Панахида за жертвитѣ на комунистическия тероръ в България. Присѣтствуваха всички нови емигранти отъ лагера и мнозина членове на българската колония в Римъ.

Следъ Панахидата бѣ сложена Братска трапеза за взаимно опознаване на емигрантитѣ и дискутиране на много политически въпроси и проблеми.

ЛОСЪ АНДЖЕЛЕСЪ, СЪЕДИНЕНИ ШТАТИ.

На 30 Августъ 1981 в Българската Православна Църква "Св.Георги" се устрои Панахида по случай 38 години отъ кончината на блаженопочившия нашъ Царъ Борисъ III Обединителъ.

На 13 Септември 1981 в същата Църква се устрои Панахида в честъ и паметъ на 100,000 жертви на комунистическия тероръ. И дветѣ Панахиди бѣха масово посѣтени отъ българскитѣ емигранти.

ФРАНКУРТЪ, ГЕРМАНИЯ.

На 13 Септември 1981 в Румънската Православна Църква се устрои Панахида в паметъ на всички наши братя и сестри избити жестоко отъ комунистическитѣ варвари в България следъ 9 Септември 1944 година. Присѣтствуваха емигрантитѣ отъ града и околноститѣ.

80 КИЛОМЕТРА ОТЪ БЪЛГАРСКАТА ГРАНИЦА.

Нашиятъ съдействики отъ Германия З.П.е организиралъ Панахида за избититѣ 100,000 души наши братя отъ комунистите в единъ градъ блиско до Българската граница, в една Православна църква. Свешеникътъ е започналъ Заупокойната молитва съ името на Царъ Борисъ III. Следъ Панахидата се е състоялъ Молебенъ за животъ и здраве на Царъ Симеонъ II и за всици български емигранти по свѣта.

БЪЛГАРСКА ЕМИГРАНТСКА ЛИТЕРАТУРА.

/ Следнитѣ книги сж подъ печатъ и ще излезатъ къмъ края на 1981 година /

ПОЛОВИНЪ ВЪКЪ БОРЕА ПРОТИВЪ КОМУНИЗЪМА ЗА СВОБОДАТА НА БЪЛГАРИЯ.

Д-ръ Иванъ Дочевъ, къмъ 250 стр., Ню Йоркъ, на български, цена 10 долара.

БЪЛГАРСКАТА ИДЕЯ. Стефанъ Поповъ, Мюнхенъ, Германия. Студии за българщината презъ вѣковетѣ, 130 стр., на български, цена 10 долара.

ЧЕТИРИ ХИЛЯДОЛѢТНА БЪЛГАРСКА БОЕНЪ ПЪТЪ. Д-ръ Иванъ Банковски, Франкфуртъ, Германия. Военно-исторически студии, на български.

ВЪ МИРЪ И ВОИНА. Д-ръ Иванъ Банковски, Франкфуртъ, Германия. Военни скици, разкази и случки, на български.

СЪ ПЕРО ЗА СВОБОДАТА. Д-ръ Иванъ Банковски, Франкфуртъ, Германия. Статии на автора, написани в емиграция, на български.

МАЛЪКЪ БУКЕТЪ ЗА МИЛАТА НИ РОДИНА. Антимъ Еневъ, Лосъ Анджелесъ, С.А.Ш. 80 стр., Патриотични стихове, на български.

НА КРАЯ НА ИЛЮЗИИТЪ. Стефанъ Поповъ, Мюнхенъ, Германия. около 500 страници, философски трудъ, на нѣмски езикъ, цена 20 долара.

БЪЛГАРСКА ЕМИГРАНТСКА ЛИТЕРАТУРА. Д-ръ Георги Паприковъ, Чикаго, С.А.Ш.

Томъ I: книги, брошури и дисертации. Около 500 стр. Ще бждатъ описани всички произведения на българскитѣ емигранти отъ периода 1944 до 1981. На английски езикъ. Цена къмъ 25 долара.

Всички тѣзи книги могатъ да се доставятъ чрезъ БОРБА на адресъ:

BORBA-P.O.BOX 59240 CHICAGO, ILL. 60659. U.S.A.

На 15 Августъ 1981 почина въ Торонто ,Канада на 71 години многоизвестниятъ общественикъ и Божи служителъ, свещеникъ

ПРОТОИЕРЕИ ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВЪ

Роденъ въ София, гдето завършва Богословския факултетъ и Школата за Запасни Офицери. Презъ 1938 Светия Синодъ го изпраща въ Канада, за да обедини и подържа духътъ на българскитъ емигранти отъ поробена Македония и отъ Царството. Въ продължение на 43 години, той винаги е намиралъ сили да се справи съ испитанията и неприятноститъ, които винагисъ били негови спътници. Това, което той направи за запазване на нашата национална цѣлостъ, никой до сега не бѣше го сторилъ. Въ продължение на 43 години той ръководѣше Българското училище, за да подържа българщината въ младата генерация.

Той стана духовенъ водачъ на Българската национална емиграция. Следъ всѣка Панахида за погиналитъ наши братя отъ комуниститъ, той държеше високо патриотично слово. Българскиятъ Националенъ Фронтъ заслужено го награди с Златния Орденъ "Борба за Свободата на България".

Българската емиграция губи единъ свой водачъ в полето на духовната ни култура и националното ни съзнание.

На 8 Ноември 1981 почина въ Акронъ, С.А.Ш. благоговейниятъ нашъ духовенъ водачъ, на 64 годишна възраст, свещеника

ПРОТОИЕРЕИ БОРИСЛАВЪ КРАЕВЪ

Роденъ въ Кичево, отрасълъ въ здрава Българска срѣда, получава образованието си въ Цариградъ. Завършва Духовна Академия въ София и право въ Софийския Университет. Следъ идването на комуниститъ, той и семейството му заминаватъ за Цариградъ, гдето за повече отъ 10 години бѣ секретаръ на Българската Екзархия и нейнъ адвокатъ. На 25 I 1962 биде ръкоположенъ за свещеникъ въ Руската Катедрала въ Парижъ, а на 8 Мартъ 1962 пристига въ Акронъ, Охайо, гдето става чредникъ на Българската Църква до края на живота си. Той владѣше 4 езика и превеждаше много книги.

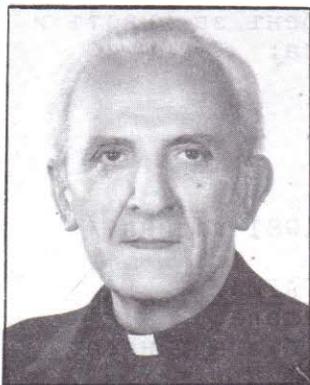
Членъ на много емигрантски национални организации, той бѣ оставленъ антикомунистъ и винаги изобличаваше тѣхната подмолна безбожническа дейность между емигрантитъ. Той бѣ награденъ отъ Б.Н.Ф. съ Златния Орденъ "Борба за Свободата на България".

На 8 Августъ 1981 почина въ Детройтъ, С.А.Ш. на 86 години видниятъ български националенъ емигрантъ

НЕДКО ИВАНОВЪ

Роденъ въ Сопотъ, но младитъ си годни прекарва въ София. Презъ 1915 участвува въ Първата Свѣтовна война, гдето бива раненъ и получава Орденъ за Храбростъ. Презъ 1925 заедно съ семейството си заминава за Франция, а презъ 1927 емигрира за Детройтъ, гдето работи въ автомобилната индустрия.

Недко Ивановъ бѣше единъ рѣдккъ български патриотътъ по-старото поколение. Той е съоснователъ на Американско-Българската Лига, спонсоръ на много български емигранти и виденъ членъ на нашата Организация, която го награди с Златния Орденъ "Борба за Свободата на България".

На 18 Августъ 1981 почина въ Чикаго, С.А.Ш. на 66 години дългогодишната съратничка на Българските Национални емигранти, видната Украинска деятелка-антикомунистка

УЛАНА ЦЕЛЕВИЧЪ

Покойната бѣ родена и израстнала въ С.А.Ш, но веднага като Украина става самостоятелна държава, се връща заедно съ родителитѣ си въ Родината си, за да работи за нея. Следъ като почва комунистическия тероръ въ Украина, тя става най-дейна членка на Украинското Освободително Движение, начело съ Генералъ Чупринка.

Презъ 1942 година, тя се установява въ свободния Львовъ, гдето оглавява Украинскитѣ Женски Д-ва. Следъ войната, презъ 1948 се връща въ Чикаго, гдето започва нейната най-усилена патриотична и анти-комунистическа дейностъ. Заема високи длъжности въ Украинскитѣ организации, а също и въ Антиболшевишки Елокъ на Народитѣ, гдето е въ тѣсна връзка съ Б.Н.Ф.

Наградена съ Златния Орденъ на нашата Организация "Борба за Свободата на България", а също и съ много Украински и други отличия. Улана Целевичъ бѣше една отъ най-виднитѣ борци за свобода на всички поробени народи отъ комунизма.

На 2 Май 1981 почина въ Торонто, Канада дългогодишния членъ на Българския Националенъ Фронтъ, на 69 годишна възраст

Д-РЪ АЛЕКСАНДЪРЪ ВЕЛЕВЪ

Роденъ въ Свишовъ, завършва Свѣтовна търговия съ Докторатъ въ Виена. Презъ 1950 година емигрира за Канада, гдето веднага се включва въ редицитѣ на нашата Организация, въ която взима най-живо участие въ всичкитѣ ѝ прояви.

Борець противъ комунизма, той остана вѣренъ на идеитѣ си до последния день на живота се. Награденъ съ Орденъ на Б.Н.Ф. "Борба за Свободата на България".

На 10 Октомврий 1981 почина въ Торонто, Канада българската национална емигрантка

ТОТКА ЗЛАТКОВА

Родена въ Габрово отъ високо патриотично семейство, отъ което и баща ѝ и дѣдо ѝ сж били опълченци. Следъ 9 Септемврий 1944 године, погнусена отъ режима на убийства, затвори и безправия, тя бѣга презъ границата на Югославия за Италия. Тамъ тя се омъжва за патриота Стоянъ Златковъ.

Презъ 1952 година тѣ емигриратъ за Канада, където взима най-живо участие въ всички културни и патриотични прояви на националната ни емиграция. Почитана и уважавана отъ всички нейни познати и специално емигранти, за нейната помощ и съчувствие къмъ всички нуждаещи се.

На 22 Августъ 1981 и на 12 Септемврий 1981 загинаха при трагични обстоятелства двама национални български емигранти, на 27 и на 54 години, въ Чикаго,

СТОЯНЪ ДЕСПОТОВЪ

АНГЕЛЪ ЦЕНКОВЪ

Избѣгали отъ комунистическа България, гдето сж били преследвани и затваряни тѣ не можаха да дочакатъ освобождението на Родината, което така горещо желяеха.

На 29 Октомврий 1981 почина в Цюрих, Швейцария на 68 годишна възраст всеуважаемата от всички национална българска емигрантка

ПЕТРАНА КБОРЧЕВА

Покойната и нейното семейство бѣха водачитѣ на българската емиграция не само въ града, но и въ цѣла Швейцария. Тя винаги организираваше години наредѣ народнитѣ Възпоменателни Панахиди въ паметъ на избититѣ наши братя въ България отъ комуниститѣ. Тя и цѣлото ѣ семейство бѣха олицетворение на патриотизъмъ и всеотдайностъ на свѣтото дѣло за освобождението на Родината ни.

За нейната патриотична дейностъ нашата Организация я бѣше наградила съ Ордена "Борба за Свободата на България".

На 7 Май 1981 почина на 89 годишна възраст въ Римъ, Италия единъ отъ най-добритѣ приятели на българския народъ

ПРОФ. Д-РЪ ГЕОРГИ НУРИЖИАНЪ

Роденъ въ Ливорно, Италия, той завършва право въ Римъ презъ 1914 година. Изпратенъ още презъ 1919 година въ България като журналистъ на Италиански вестници, където остава дълги години, до падането на България подъ комунистическото робство на 9 Септемврий 1944 година.

Професоръ по Италиански езикъ и литература въ Софийския Университетъ, авторъ на стотици книги, статии, рецензии, драми, както въ България, така и въ чужбина, Проф. Нурижианъ бѣше единъ отъ най-надаренитѣ универсални учени. Награденъ съ десетки награди и отличия, той бѣше кандидатъ за Нобеловата награда по литература представенъ отъ Италианската Академия на Наукитѣ. Отличенъ познавачъ на България, на народа ни и на българския езикъ, той бѣше навремето единъ отъ най-популярнитѣ хора въ София. Той винаги смѣташе България за своя Родина и себе си за българинъ.

Почина далечъ отъ Роденъ край, въ Аделайда Австралия дългогодишниятъ членъ и касиеръ на мѣстния клонъ на Българския Националенъ Фронтъ

ДИНЮ КАРАИВАНОВЪ

Посвѣтилъ цѣлия си животъ на борбата противъ поробителитѣ на Родината, той се бори противъ тѣхъ, както въ България, така и далечъ отъ нея. Винаги на челнитѣ редици на нашата Организация и жертвуваше всичко за свободата на Отечеството.

Почина въ София на 79 годишна възраст свѣтвно известния нашъ ученъ, професоръ и лѣкаръ

ПРОФ. Д-РЪ ВАСИЛЪ ЦОНЧЕВЪ

Роденъ въ Котелъ, завършилъ Софийския Медицински факултетъ, специализиралъ по Вътрешни болести въ Германия, Англия и Съединенитѣ Шати, Д-ръ Цончевъ бѣ дълги години Главенъ асистентъ на Проф. Василъ Молловъ, а следъ неговата смъртъ зае заслужено катедрата по Вътрешни болести при Университета.

Д-ръ Василъ Цончевъ, освенъ че бѣше най-добрия лѣкаръ по Вътрешни болести, но бѣше и голѣмъ български патриотъ. Комуниститѣ го преследваха, но не се решаваха да го ликвидиратъ, както направиха съ много български учени отъ свѣтовен мащабъ - тѣ се бояха отъ общественото мнение въ страната и чужбина. Д-ръ Цончевъ бѣше лѣкаръ въ тежитѣ часове при последнитѣ дни на Царъ Борисъ III Обединителъ и не се страхуваши да казва истината по кончината на нашия любимъ Владетелъ.

БОГЪ ДА ГИ ПРОСТИ.

MAILING ADDRESS:

P. O. BOX 59240
CHICAGO, ILL. 60659, U.S.A.

Incorporated in the State of
New York, November 7, 1958

Non Profit Organization
Illinois, 23307, Nov. 16, 1962

Trade Mark Registration,
N. Y., 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

РЕДАКТОРЪТЪ НА "БОРБА" Д-РЪ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ СЪОБЩАВА:

Най-сърдечно благодаря на всички сътрудници, настоятели и спомоществуватели с чиято помощ БОРБА продължава да излиза, макар и по-рядко, но с увеличен тираж. Благодарение на отзивчивостта и на даренията на българските емигранти фонда при списанието успя да се стабилизира за въ близкото бъдеще. Прииждането на нови български емигранти, а също увеличени интерес отъ разни Университети и Институты ни принуждава при всеки брой да увеличаваме тиража. Поради непрекъснатото увеличение на цените за печат и порто, издаването на БОРБА скоро ще срѣшне финансови затруднения. Разбира се, ние ще направимъ всичко възможно БОРБА да излиза все така редовно, както вече 30 години наред и да прѣска свѣтлина между нашите братя емигранти. Освенъ това, БОРБА вече прониква въ България, гдето се чете отъ малцина наши другари-смѣлчаци и се предава отъ ръка на ръка, с благодарност и ентузиазъмъ.

БОРБА печати политически статии, исторически изследвания, организационен и емигрантски живот, библиографии и пр. Не винаги редакцията е съгласна с съдържанието на подписаните статии. Ръкописи, снимки и документи се връщат при поискване, не по-късно отъ три месеца след излизането на броя.

Понеже БОРБА се изпраща като Печатно Произведение, при промяна на адреса не се препраща на новия адрес на получателя, а се връща до редакцията, при което трѣбва да се плаща двойно порто. Это зашто, най-настойчиво моля всички наши читатели, които си промянатъ адреса, винаги да ни изпращатъ новия си адрес, ако искатъ и занаредъ да получаватъ списанието редовно.

БОРБА се разпраща безплатно до всички емигранти, академически институти, библиотеки и редакции. Списанието се поддържа изключително отъ даренията на емиграцията, наши съмишленици и читатели. БОРБА не получава отъ никъде никакви субсидии и затова нѣма никакви задължения и ангажменти спрямо никого, което ни дава свободата да пишемъ, каквото смѣтаме за полезно на нашата кауза

Редакцията би била благодарна на всички свои читатели, ако ѝ се изпращатъ адреси на насенци, които биха се интересували да получаватъ списанието, разбира се, безплатно. Също, ако нѣкой би желалъ да раздава или разпраща БОРБА въ своя градъ или другаде, да пише по колко броя да му се изпращатъ.

Като пожелавамъ на всички наши читатели, сътрудници и спомоществуватели, дълголетие, здраве и бодростъ за предстоящата НОВА ГОДИНА, дълбоко вѣрвамъ, че скоро ще издаваме и четемъ БОРБА въ свободната ни Родина България.

ТЪРСЯТЪ СЕ: ЕНЮ ЕНЕВЪ и ДИКО ТОШЕВЪ отъ Стара Загора, емигрирали за Гьотеборгъ Швеция. Търси ги тѣхенъ приятелъ отъ Австралия / Й.К./.